

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	<b>Domstolen</b>	
	DOMSTOLEN	
2003/C 184/01	Domstolens dom af 12. juni 2003 i sag C-112/00, Eugen Schmidberger, Internationale Transporte und Planzüge mod Republik Österreich (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck) (»Frie varebevægelser — hindringer som følge af private aktioner — medlemsstaternes forpligtelser — beslutning om ikke at forbyde en demonstration for miljøet, som førte til, at Brenner-motorvejen blev helt blokeret i næsten 30 timer — begrundelse — grundlæggende rettigheder — ytrings- og forsamlingsfrihed — proportionalitetsprincippet«) . . . . .	1
2003/C 184/02	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-229/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (»Traktatbrud — direktiv 89/105/EØF — undladelse af at anvende proceduren i henhold til direktivets artikel 6 vedrørende beslutninger om fastsættelse af de lægemiddelkategorier, som er omfattet af en særlig godtgørelsesordning — undladelse af at forsyne beslutninger om afslag med en tilstrækkelig, objektiv og kontrollerbar begrundelse«) . . . . .	1
2003/C 184/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juni 2003 i sag C-233/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Traktatbrud — direktiv 90/313/EØF — fri adgang til miljøoplysninger — ufuldstændig eller ukorrekt gennemførelse«) . . . . .	2

Pris: 18 EUR



(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/04	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-363/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (»Traktatbrud — Fællesskabernes egne indtægter — fejl ved kreditering af konto oprettet i Kommissionens navn — morarenter«) . . . . .	3
2003/C 184/05	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juni 2003 i sag C-404/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (»Traktatbrud — statsstøtte — forordning (EF) nr. 1013/97 — støtte til statsejede skibsværfter — Kommissionens beslutning 2000/131/EF om tilbagesøgning — manglende gennemførelse«) . . . . .	3
2003/C 184/06	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-444/00, The Queen, efter begæring af Mayer Parry Recycling Ltd, mod Environment Agency, Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)) (»Direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF og ved beslutning 96/350/EF — direktiv 94/62/EF — begrebet »affald« — begrebet »genvinding« — behandling af affald fra metaemballager«) . . . . .	4
2003/C 184/07	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-97/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (»Traktatbrud — telekommunikation — ret til adgang — manglende effektiv gennemførelse af direktiv 90/388/EØF«) . . . . .	4
2003/C 184/08	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-110/01, Malika Tennah-Durez mod Conseil national de l'ordre des médecins (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'Etat) (»Direktiv 93/16/EØF — fri bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser — artikel 23, stk. 2 — uddannelsesbetingelser — uddannelsens varighed — hensyntagen til uddannelsesperioder i et tredjeland — artikel 9, stk. 5 — certifikat, der attesterer, at eksamensbeviset er udstedt som bevis for en uddannelse, der opfylder de krævede betingelser — fornyet undersøgelse af uddannelsesbetingelserne foretaget af værtsmedlemsstaten med henblik på anerkendelsen af eksamensbeviset«) . . . . .	5
2003/C 184/09	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. juni 2003 i sag C-121/01 P, Eoghan O'Hannrachain mod Europa-Parlamentet (»Appel — tjenestemænd — stilling i lønklasse A1 — vedtægtens artikel 29, stk. 2 — stillingsopslag — dokumenter udfærdiget efter den anfægtede afgørelse«) . . . . .	5
2003/C 184/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-130/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Traktatbrud — direktiv 76/464/EØF — forurening af vandmiljø — programmer vedrørende formindskelse af forurening, som omfatter kvalitetsmålsætninger for visse farlige stoffer«) . . . . .	6
2003/C 184/11	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 5. juni 2003 i sag C-145/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (»Traktatbrudssøgsmål — undladelse af at fremsende en forskriftsmæssig åbningskrivelse — afvisning«) . . . . .	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/12	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-149/01, Commissioners of Customs & Excise mod First Choice Holidays plc (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)) (»Sjette momsdirektiv — artikel 26, stk. 2 — særordning for rejsebureauer og personer, der organiserer turistrejser — beskatningsgrundlag — fortjenstmargen — samlede beløb, der skal betales af den rejsende«) . . . . .	7
2003/C 184/13	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-234/01, Arnoud Gerritse mod Finanzamt Neukölln-Nord (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Berlin) (»Indkomstskat — ikke-hjemmehørende — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) — skattefrit bundfradrag — fradrag af erhvervsmæssige udgifter«) . . .	7
2003/C 184/14	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-249/01, Werner Hackermüller mod Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG), Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donaauraum AG (WED) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesvergabeamt) (»Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — artikel 1, stk. 3 — personer, som skal have adgang til klageprocedurerne«) . . . . .	8
2003/C 184/15	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-275/01, Sinclair Collis Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af House of Lords) (»Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra b) — afgiftsfritagne transaktioner — udlejning af fast ejendom — begreb — cigaretautomater opstillet i erhvervslokaler«) . . . . .	8
2003/C 184/16	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juni 2003 i sag C-305/01, Finanzamt Groß-Gerau mod MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) (»Merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — anvendelsesområde — factoring — factoringsselskab, der opkøber fordringer med overtagelse af tabsrisikoen«) . . . . .	9
2003/C 184/17	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-315/01, Gesellschaft für Abfallentsorgungs-Technik GmbH (GAT) mod Österreichische Autobahnen und Schnellstraßen AG (ÖSAG) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesvergabeamt) (»Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — den ansvarlige klageinstans' beføjelse til af egen drift at undersøge enhver overtrædelse — direktiv 93/36/EØF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbsaftaler — egnedetskriterier — tildelingskriterier«) . . . . .	9
2003/C 184/18	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-316/01, Eva Glawischnig mod Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat Wien) (»Fri adgang til oplysninger — miljøoplysninger — direktiv 90/313/EØF — overtrædelse af reglerne om mærkning af levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer«) . . . . .	10
2003/C 184/19	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2003 i sag C-334/01, Glencore Grain Rotterdam BV mod Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main) (»Landbrug — fælles markedsordning for korn — løbende licitationsprocedure — kornprodukt bestemt til udførsel til AVS-lande — omstændighed, der får fristen for fremlæggelse af bevis for overgang til fri omsætning i modtagerlandet til at løbe — artikel 8, stk. 2, andet afsnit, andet led, i forordning (EF) nr. 2372/95 og artikel 47, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3665/87«) . . . . .	11



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/20	Domstolens dom af 17. juni 2003 i sag C-383/01, De Danske Bilimportører mod Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret) (»Frie varebevægelser — registreringsafgift af nye biler — intern afgift — foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion«) . . . . .	11
2003/C 184/21	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-410/01, Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH m.fl. mod Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (Asfinag) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesvergabeamt) (»Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — artikel 1, stk. 3 — personer, som skal have adgang til klageprocedurerne — begrebet interesse i at opnå en offentlig indkøbs-, bygge- eller anlægskontrakt«) . . . . .	12
2003/C 184/22	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-420/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (»Traktatbrud — frie varebevægelser — artikel 28 EF og 30 EF — forbud mod salg af energiholdige drikkevarer, hvis koffeinindhold overstiger en bestemt grænse — folkesundhed — opretholdelse af en national bestemmelse, der er uforenelig med fællesskabsretten«) .	12
2003/C 184/23	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. juni 2003 i sag C-422/01, Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ), Ola Ramstedt mod Riksskatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten) (»Erhvervstilknyttet pensionsforsikring — forsikring tegnet hos et selskab, der er etableret i en anden medlemsstat — forskellig skattemæssig behandling — foreneligheden med artikel 49 EF«) . . . . .	13
2003/C 184/24	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-425/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (»Traktatbrud — ufuldstændig gennemførelse af direktiv 89/391/EØF — arbejdstagernes sikkerhed og sundhed«) . . . . .	13
2003/C 184/25	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. juni 2003 i sag C-438/01, Design Concept SA mod Flanders Expo SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation) (»Sjette momsdirektiv — artikel 9, stk. 2, litra e) — stedet for afgiftspligtige transaktioner — afgiftsmæssig tilknytning — reklamevirksomhed«) . . . . .	13
2003/C 184/26	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juni 2003 i sag C-442/01, KapHag Renditefonds 35 Spreecenter Berlin-Hellersdorf 3. Tranche GbR mod Finanzamt Charlottenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) (»Sjette momsdirektiv — anvendelsesområde — levering af tjenesteydelser mod vederlag — optagelse af en selskabsdeltager i et personselskab mod kontantindskud«) . . . . .	14
2003/C 184/27	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. juni 2003 i sag C-446/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (»Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF — miljø — affaldshåndtering«) . . . . .	14
2003/C 184/28	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-34/02, Sante Pasquini mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Roma) (»Social sikring — ydelser ved alderdom — omberegning — tilbagesøgning af uberettiget modtagne beløb — forældelse — anvendelig lovgivning — processuelle regler — begreb«) . . . . .	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/29	Domstolens dom af 24. juni 2003 i sag C-72/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (»Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF og 79/409/EØF — bevaring af naturtyper og vilde fugle«) . . . . .	15
2003/C 184/30	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. juni 2003 i sag C-83/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (»Traktatbrud — affaldshåndtering — artikel 4, stk. 1, og artikel 11 i direktiv 96/59/EF om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)«) . . . . .	16
2003/C 184/31	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. juni 2003 i sag C-161/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Traktatbrud — direktiv 1999/94/EF — manglende meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger«) . . . . .	16
2003/C 184/32	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. juni 2003 i sag C-352/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/14/EF — støjemission i miljøet«) . . . . .	17
2003/C 184/33	Sag C-190/03: Sag anlagt den 9. maj 2003 af Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	17
2003/C 184/34	Sag C-205/03 P: Appel iværksat den 14. maj til prøvelse af dom afsagt den 4. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	19
2003/C 184/35	Sag C-219/03: Sag anlagt den 19. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien . . . . .	20
2003/C 184/36	Sag C-224/03: Sag anlagt den 22. maj 2003 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	20
2003/C 184/37	Sag C-232/03: Sag anlagt den 28. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland . . . . .	21
2003/C 184/38	Sag C-234/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. april 2003 af Audiencia Nacional i sagen Contse S.A., Vivisol SRL og Oxigen Salud S.A. mod INSALUD (nu INGESA) . . . . .	21
2003/C 184/39	Sag C-236/03 P: Appel iværksat den 2. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 19. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-213/00, CMA CGM og tretten andre linierederier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	22
2003/C 184/40	Sag C-237/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 15. maj 2003 af tribunal d'instance de Roubaix i sagen Banque Sofinco SA mod Daniel og Carole Djemoui . . . . .	22



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/41	Sag C-239/03: Sag anlagt den 4. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik . . . . .	23
2003/C 184/42	Sag C-242/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. juni 2003 af Cour administrative (Storhertugdømmet Luxembourg) i sagen Ministre des finances mod Jean-Claude Weidert og Elisabeth Paulus . . . . .	24
2003/C 184/43	Sag C-246/03: Sag anlagt den 6. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik . . . . .	24
2003/C 184/44	Sag C-247/03: Sag anlagt den 6. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik . . . . .	24
2003/C 184/45	Sag C-248/03: Sag anlagt den 6. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod 1. selskabet »TASEIS« og »TRENDS« (Transport Environment Development Systems) og 2. Marios Kontaratos m.fl. . . . .	25
2003/C 184/46	Sag C-249/03: Sag anlagt den 10. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod 1. selskabet »TASEIS« og »TRENDS (Transport Environment Development Systems)« og 2. Marios Kontaratos m.fl. . . . .	26
2003/C 184/47	Sag C-251/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik . . . . .	26
2003/C 184/48	Sag C-254/03 P: Appel iværksat den 13. juni 2003 af S.A. Eduardo Vieira til prøvelse af dom afsagt den 3. april 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-126/01, S.A. Eduardo Vieira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	27
2003/C 184/49	Sag C-256/03: Sag anlagt den 16. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland . . . . .	28
2003/C 184/50	Sag C-273/03: Sag anlagt den 24. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg . . . . .	28
2003/C 184/51	Slettelse af sag C-135/00 . . . . .	28
2003/C 184/52	Slettelse af sag C-225/00 . . . . .	28
2003/C 184/53	Slettelse af sag C-243/00 . . . . .	28
2003/C 184/54	Slettelse af sag C-405/00 . . . . .	29
2003/C 184/55	Slettelse af sag C-432/00 . . . . .	29
2003/C 184/56	Slettelse af de forenede sager C-66/01 — C-74/01 . . . . .	29
2003/C 184/57	Slettelse af sag C-179/01 . . . . .	29
2003/C 184/58	Slettelse af sag C-345/01 . . . . .	29
2003/C 184/59	Slettelse af sag C-466/01 . . . . .	29
2003/C 184/60	Slettelse af sag C-146/02 . . . . .	29
2003/C 184/61	Slettelse af sag C-267/02 . . . . .	29
2003/C 184/62	Slettelse af sag C-291/02 . . . . .	30
2003/C 184/63	Slettelse af sag C-311/02 . . . . .	30
2003/C 184/64	Slettelse af sag C-351/02 . . . . .	30
2003/C 184/65	Slettelse af sag C-353/02 . . . . .	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/66	Slettelse af sag C-354/02 .....	30
2003/C 184/67	Slettelse af sag C-355/02 .....	30
2003/C 184/68	Slettelse af sag C-364/02 .....	30
2003/C 184/69	Slettelse af sag C-367/02 .....	30
2003/C 184/70	Slettelse af sag C-369/02 .....	31
2003/C 184/71	Slettelse af sag C-440/02 .....	31
2003/C 184/72	Slettelse af sag C-449/02 .....	31
2003/C 184/73	Slettelse af sag C-7/03 .....	31
 RETTEEN I FØRSTE INSTANS		
2003/C 184/74	Udpegelse af afdelingsformænd og dommernes fordeling mellem afdelingerne .....	32
2003/C 184/75	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. juni 2003 i de forenede sager T-124/01 og T-320/01, Pietro Del Vaglio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — justeringskoefficient — pension — begrebet bopæl — bevisbyrde — Det Forenede Kongerige) .....	33
2003/C 184/76	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. april 2003 i sag T-167/01, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationsøgsmål — retlig interesse — Kommissionens beslutning om tilbagesøgning af statsstøtte — sag anlagt af en virksomhed, der har overtaget aktiverne i et selskab, som er forpligtet til at tilbagebetale støtte — afvisning) .....	34
2003/C 184/77	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. maj 2003 i sag T-45/02, DOW AgroSciences BV og DOW AgroSciences Ltd mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationsøgsmål — afvisning) .....	34
2003/C 184/78	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. maj 2003 i sag T-46/02, Finchimica SpA og I.P.I.CI — Industria Prodotti Chimici SpA mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationsøgsmål — afvisning) .....	35
2003/C 184/79	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. maj 2003 i sag T-57/02, Makhteshim Agan Holding BV mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationsøgsmål — afvisning) .....	35
2003/C 184/80	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. maj 2003 i sag T-70/02, Griffin (Europe) Headquarters NV mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationsøgsmål — afvisning) .....	35
2003/C 184/81	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. april 2003 i sag T-154/02, Villiger Söhne GmbH mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2002/10/EF — punktafgiftsstrukturen og -satterne for forarbejdet tobak — åbenbart, at sagen må afvises) .	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/82	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. april 2003 i sag T-73/03, Bernard Zaoui m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — sagen åbenbart ugrundet) . . . . .	36
2003/C 184/83	Sag T-121/03: Sag anlagt den 10. april 2003 af Greenpeace Limited og Nexgen Group Limited (handelsnavn ECOTRICITY) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	36
2003/C 184/84	Sag T-157/03: Sag anlagt den 30. april 2003 af Michael Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	37
2003/C 184/85	Sag T-163/03: Sag anlagt den 4. maj 2003 af Scania AB mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	37
2003/C 184/86	Sag T-164/03: Sag anlagt den 8. maj 2003 af Ampafrance SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	38
2003/C 184/87	Sag T-166/03: Sag anlagt den 12. maj 2003 af Stefanos Alexiou m.fl. mod Europa-Parlamentet . . . . .	39
2003/C 184/88	Sag T-167/03: Sag anlagt den 13. maj 2003 af Angeliki Beazoglou-Varvagiannis m.fl. mod Europa-Parlamentet . . . . .	39
2003/C 184/89	Sag T-168/03: Sag anlagt den 13. maj 2003 af Grigorios Giannoutsos m.fl. mod Europa-Parlamentet . . . . .	40
2003/C 184/90	Sag T-172/03: Sag anlagt den 12. maj 2003 af Nicole Heurtaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	40
2003/C 184/91	Sag T-174/03: Sag anlagt den 20. maj 2003 af Franco Cozzani mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	41
2003/C 184/92	Sag T-175/03: Sag anlagt den 21. maj 2003 af Norbert Schmitt mod Det Europæiske Genopbygningsagentur . . . . .	41
2003/C 184/93	Sag T-176/03: Sag anlagt den 19. maj 2003 af Trudell Medical International mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	42
2003/C 184/94	Sag T-178/03: Sag anlagt den 21. maj 2003 af CeWe Color AG & Co. OHG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	42
2003/C 184/95	Sag T-179/03: Sag anlagt den 19. maj 2003 af CeWe Color AG & Co. OHG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	43
2003/C 184/96	Sag T-182/03: Sag anlagt den 20. maj 2003 af Gianmarco Addimando m.fl. mod Europa-Parlamentet . . . . .	43
2003/C 184/97	Sag T-183/03: Sag anlagt den 26. maj 2003 af Applied Molecular Evolution, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	44
2003/C 184/98	Sag T-184/03: Sag anlagt den 21. maj 2003 af Metrovacesa, S.A., mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	44



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/99	Sag T-185/03: Sag anlagt den 27. maj 2003 af Vincenzo Fusco mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	45
2003/C 184/100	Sag T-188/03: Sag anlagt den 27. maj 2003 af Joëlle Hivonnet mod Rådet for Den Europæiske Union . . . . .	45
2003/C 184/101	Sag T-189/03: Sag anlagt den 2. juni 2003 af ASM Brescia S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	46
2003/C 184/102	Sag T-190/03: Sag anlagt den 21. maj 2003 af Sanni Olesen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	47
2003/C 184/103	Sag T-191/03: Sag anlagt den 26. maj 2003 af Alexandre Tilgenkamp mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	48
2003/C 184/104	Sag T-192/03: Sag anlagt den 3. juni 2003 af Atlantean Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	48
2003/C 184/105	Sag T-193/03: Sag anlagt den 20. maj 2003 af Guiseppe Piro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	49
2003/C 184/106	Sag T-194/03: Sag anlagt den 30. maj 2003 af Il Ponte Finanziaria S.p.A mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	49
2003/C 184/107	Sag T-196/03: Sag anlagt den 3. juni 2003 af European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union . .	50
2003/C 184/108	Sag T-197/03: Sag anlagt den 30. maj 2003 af Proras S.r.l. Engineering and Contracting mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	51
2003/C 184/109	Sag T-202/03: Sag anlagt den 2. juni 2003 af Alecansan, S.L., mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . . . . .	52
2003/C 184/110	Sag T-205/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Nicolas Georgiopoulos m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	52
2003/C 184/111	Sag T-206/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Panayotis Adamopoulos m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	53
2003/C 184/112	Sag T-207/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Athanassios Rammos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	53
2003/C 184/113	Sag T-208/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Stavroula Gogos-Skarpatzi m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	54
2003/C 184/114	Sag T-209/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Nikolaos Andrikakis m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	55
2003/C 184/115	Sag T-210/03: Sag anlagt den 11. juni 2003 af Konstantinos Athanassopoulos m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber . . . . .	55



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 184/116	Slettelse af sag T-22/00 .....	56
2003/C 184/117	Slettelse af sag T-377/02 .....	56
2003/C 184/118	Slettelse af sag T-92/03 .....	56
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2003/C 184/119	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 171 af 19.7.2003 .....	57

## I

(Meddelelser)

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLENS DOM

af 12. juni 2003

i sag C-112/00, Eugen Schmidberger, Internationale Transporte und Planzüge mod Republik Österreich (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck) <sup>(1)</sup>

*(»Frie varebevægelser — hindringer som følge af private aktioner — medlemsstaternes forpligtelser — beslutning om ikke at forbyde en demonstration for miljøet, som førte til, at Brenner-motorvejen blev helt blokeret i næsten 30 timer — begrundelse — grundlæggende rettigheder — ytrings- og forsamlingsfrihed — proportionalitetsprincippet«)*

(2003/C 184/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-112/00, angående en anmodning, som Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Eugen Schmidberger, Internationale Transporte und Planzüge mod Republik Österreich, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30, 34 og 36 (efter ændring nu artikel 28 EF, 29 EF og 30 EF), sammenholdt med EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF), samt vedrørende betingelserne for, at en medlemsstat ifalder ansvar for skade, som borgere har lidt som følge af tilsidesættelser af fællesskabsretten, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet og R. Schintgen (refererende dommer) samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den omstændighed, at en medlemsstats kompetente myndigheder ikke har forbudt en demonstration under omstændigheder som de, der foreligger i hovedsagen, er ikke uforenelig med EF-traktatens artikel 30 og 34 (efter ændring nu artikel 28 EF og 29 EF), sammenholdt med EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF).

<sup>(1)</sup> EFT C 163 af 10.6.2000.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-229/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland <sup>(1)</sup>

*(»Traktatbrud — direktiv 89/105/EØF — undladelse af at anvende proceduren i henhold til direktivets artikel 6 vedrørende beslutninger om fastsættelse af de lægemiddelkategorier, som er omfattet af en særlig godtgørelsesordning — undladelse af at forsyne beslutninger om afslag med en tilstrækkelig, objektiv og kontrollerbar begrundelse«)*

(2003/C 184/02)

(Processprog: finsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-229/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: I. Koskinen og H. Støvlbæk) mod Republikken Finland (befuldmægtigede: T. Pynnä og E. Bygglin), angående en påstand om, at Republikken Finland har tilsidesat

de forpligtelser, der påhviler den i medfør af Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT 1989 L 40, s. 8), navnlig direktivets artikel 6, idet den ikke har truffet de ved lov eller administrativt fastsatte foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv, navnlig idet den ikke anvender den fastsatte procedure vedrørende beslutninger om fastsættelse af en særlig godtgørelseskategori, og idet den, for så vidt angår de fastsatte forpligtelser, i tilfælde af afslag ikke meddeler ansøgerne en begrundelse, der bygger på tilstrækkelige, objektive og kontrollerbare kriterier, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Finland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 6, punkt 1 og 2, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger, idet den ikke har truffet de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, for så vidt angår beslutningerne om fastsættelse af de kategorier af lægemidler, der er omfattet af en særlig godtgørelsesordning inden for rammerne af sygesikringsordningen.
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Finland.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 247 af 26.8.2000.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2003

i sag C-233/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (<sup>1</sup>)

(»Traktatbrud — direktiv 90/313/EØF — fri adgang til miljøoplysninger — ufuldstændig eller ukorrekt gennemførelse«)

(2003/C 184/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-233/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. zur Hausen og J.-F. Pasquier) mod Den

Franske Republik (befuldmægtigede: først J.-F. Dobelle og D. Colas, derefter sidstnævnte og G. de Bergues), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger (EFT L 158, s. 56) og EF-traktatens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF), da den ikke har gennemført direktivets artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, 3 og 4, korrekt, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, 2 og 4, i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger

ved at begrænse forpligtelsen til at meddele miljøoplysninger til »administrative dokumenter« i henhold til lov nr. 78-753 af 17. juli 1978 om forskellige foranstaltninger til forbedring af forholdet mellem myndighederne og offentligheden og forskellige administrative, sociale og fiskale bestemmelser

ved blandt de hensyn, som kan begrunde et afslag på en anmodning om sådanne oplysninger, at medtage et hensyn om, at gennemsynet eller meddelelsen af dokumentet »generelt vil være til skade for hemmeligholdelsen af forhold, hvis beskyttelse er sikret ved lovgivningen«

ved ikke at foreskrive i de nationale retsforrifter, at miljøoplysninger kan meddeles i uddrag, når det er muligt heri at udelade oplysninger om forhold, der vedrører de interesser, som er nævnt i direktivets artikel 3, stk. 2, og som dermed kan begrunde et afslag på aktindsigt

ved ikke at foreskrive, at de offentlige myndigheder, når der gives stiltiende afslag på en anmodning om miljøoplysninger, er forpligtet til at meddele begrundelsen for afslaget af egen drift og senest to måneder efter indgivelsen af den første anmodning.

- 2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 233 af 12.8.2000.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-363/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik <sup>(1)</sup>

(»Traktatbrud — Fællesskabernes egne indtægter — fejl ved kreditering af konto oprettet i Kommissionens navn — morarenter«)

(2003/C 184/04)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-363/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og G. Wilms) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: U. Leanza bistået af G. De Bellis), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 9, 10 og 11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1), der fra den 31. maj 2000 har ophævet og erstattet Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1), der forfølger det samme formål, da den ikke inden for den frist, der er fastsat i artikel 9 og 10 i forordning nr. 1150/2000, til Kommissionen har overført et beløb på 1 484 936 000 000 ITL i form af egne indtægter, og da den har afslået at betale de skyldige morarenter af beløbet i henhold til denne forordnings artikel 11, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, P. Jann, S. von Bahr (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 9, 10 og 11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, der fra den 31. maj 2000 har ophævet og erstattet Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, der forfølger det samme formål, da den ikke inden for den frist, der er fastsat i artikel 9 og 10 i forordning nr. 1150/2000, til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har overført et beløb på 1 484 936 000 000 ITL i form af egne indtægter, og da den har afslået at betale de skyldige morarenter af beløbet i henhold til denne forordnings artikel 11.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 372 af 23.12.2000.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2003

i sag C-404/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien <sup>(1)</sup>

(»Traktatbrud — statsstøtte — forordning (EF) nr. 1013/97 — støtte til statsejede skibsværfter — Kommissionens beslutning 2000/131/EF om tilbagesøgning — manglende gennemførelse«)

(2003/C 184/05)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-404/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K.-D. Borchardt og S. Rating) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 249, stk. 4, EF og artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2000/131/EF af 26. oktober 1999 om Spaniens statsstøtte til statsejede skibsværfter (EFT 2000 L 37, s. 22) ved ikke inden for den fastsatte frist at have truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme beslutningen om, at denne støtte er ydet ulovligt og følgelig er uforenelig med fællesmarkedet, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2000/131/EF af 26. oktober 1999 om Spaniens statsstøtte til statsejede skibsværfter ved ikke inden for den fastsatte frist at have truffet de fornødne foranstaltninger til at efterkomme beslutningen om, at den nævnte støtte er ydet ulovligt og følgelig er uforenelig med fællesmarkedet.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 28 af 27.1.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-444/00, *The Queen*, efter begæring af Mayer Parry Recycling Ltd, mod Environment Agency, Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)) <sup>(1)</sup>

(»Direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF og ved beslutning 96/350/EF — direktiv 94/62/EF — begrebet »affald« — begrebet »genvinding« — behandling af affald fra metalemballage«)

(2003/C 184/06)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-444/00, angående en anmodning, som High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *The Queen*, efter begæring af Mayer Parry Recycling Ltd, mod Environment Agency, Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, procesdeltagere: Corus (UK) Ltd og Allied Steel and Wire Lte (ASW), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 47), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32), og ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996 (EFT L 135, s. 32), samt af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365, s. 10), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans (referende dommer), P. Jann, S. von Bahr og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begrebet »genvinding« i artikel 3, nr. 7, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, skal fortolkes således, at det ikke omfatter oparbejdning af affald fra metalemballage, når det forarbejdes til et sekundært råstof, såsom materiale, der opfylder specifikationerne i klasse 3B, men omfatter oparbejdning af sådant affald, når det anvendes til fremstilling af blokke, plader eller ruller af stål.

- 2) Denne fortolkning vil ikke være en anden, såfremt begreberne »genvinding« og »affald«, som Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald henviser til, tages i betragtning.

<sup>(1)</sup> EFT C 45 af 10.2.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-97/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg <sup>(1)</sup>

(»Traktatbrud — telekommunikation — ret til adgang — manglende effektiv gennemførelse af direktiv 90/388/EØF«)

(2003/C 184/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-97/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: S. Rating og F. Siredey-Garnier) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: J. Faltz), angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke i praksis sikrer en effektiv gennemførelse i luxembourgsk ret af artikel 4d i Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester (EFT L 192, s. 10), som ændret ved Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996 (EFT L 74, s. 13), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken og N. Colneric (referende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke i praksis sikrer en effektiv gennemførelse i luxembourgsk ret af artikel 4d i Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester, som ændret ved Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 108 af 7.4.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-110/01, Malika Tennah-Durez mod Conseil national de l'ordre des médecins (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'Etat) <sup>(1)</sup>

*(»Direktiv 93/16/EØF — fri bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser — artikel 23, stk. 2 — uddannelsesbetingelser — uddannelsens varighed — hensyntagen til uddannelsesperioder i et tredjeland — artikel 9, stk. 5 — certifikat, der attesterer, at eksamensbeviset er udstedt som bevis for en uddannelse, der opfylder de krævede betingelser — fornyet undersøgelse af uddannelsesbetingelserne foretaget af værtsmedlemsstaten med henblik på anerkendelsen af eksamensbeviset«)*

(2003/C 184/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-110/01, angående en anmodning, som Conseil d'État (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Malika Tennah-Durez mod Conseil national de l'ordre des médecins, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (EFT L 165, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, C.W.A. Timmermans, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer), P. Jann, S. von Bahr og A. Rosas; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den medicinske uddannelse, der er foreskrevet i artikel 23, stk. 2, i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, kan bestå af en uddannelse, som — endog overvejende — er gennemført i et tredjeland, hvis den kompetente myndighed i den medlemsstat, der udsteder eksamensbeviset, er i stand til at godkende uddannelsen og dermed antage, at den på gyldig vis bidrager til at opfylde de krav til den medicinske uddannelse, der er fastsat ved nævnte direktiv.
- 2) Myndighederne i værtsmedlemsstaten er bundet af et certifikat, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i direktiv 93/16, hvorved det attesteres, at det omhandlede eksamensbevis sidestilles med dem, der er nævnt i samme direktivs artikel 3, 5 og 7, samt at det er udstedt som bevis for

afslutning af en uddannelse, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivets afsnit III. Såfremt der fremkommer nye momenter, der rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt det forelagte eksamensbevis er ægte, eller om, hvorvidt det er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, er de berettigede til på ny at anmode om en bekræftelse fra myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt det omhandlede eksamensbevis.

<sup>(1)</sup> EFT C 118 af 21.4.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 5. juni 2003

i sag C-121/01 P, Eoghan O'Hannrachain mod Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>

*(»Appel — tjenestemænd — stilling i lønklasse A1 — vedtægtens artikel 29, stk. 2 — stillingsopslag — dokumenter udfærdiget efter den anfægtede afgørelse«)*

(2003/C 184/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-121/01 P, Eoghan O'Hannrachain, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, bosiddende i Cents (Luxembourg) (advokater: G. Vandersanden og L. Levi), angående appel af dom afsagt den 16. januar 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-97/99 og T-99/99, Chamier og O'Hannrachain mod Parlamentet (Sml. Pers. I-A, s. 1, og II, s. 1), hvori der er nedlagt påstand om delvis ophævelse af denne dom, den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: J. Schoo, H. von Hertenzen og D. Moore), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af formanden for Sjette Afdeling, J.-P. Puissochet, som fungerende formand for Anden Afdeling, og dommerne V. Skouris og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 5. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) O'Hannrachain betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 150 af 19.5.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-130/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik <sup>(1)</sup>

(»Traktatbrud — direktiv 76/464/EØF — forurening af vandmiljø — programmer vedrørende formindskelse af forurening, som omfatter kvalitetsmålsætninger for visse farlige stoffer«)

(2003/C 184/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-130/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og J. Adda) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: D. Colas og G. de Bergues), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget programmer med kvalitetsmålsætninger med henblik på at formindske forureningen med de 99 farlige stoffer, der er anført i bilaget til stævningen, og ikke i sammenfattet form har meddelt Kommissionen de pågældende programmer og resultaterne af deres gennemførelse, hvilket er i strid med artikel 7 i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris (refererende dommer), F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, idet den ikke har vedtaget programmer med kvalitetsmålsætninger med henblik på at formindske forureningen med de 99 farlige stoffer, der er anført i bilaget til stævningen, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 7.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 150 af 19.5.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 5. juni 2003

i sag C-145/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik <sup>(1)</sup>

(»Traktatbrudssøgsmål — undladelse af at fremsende en forskriftsmæssig åbningsskrivelse — afvisning«)

(2003/C 184/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-145/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: A. Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza bistået af D. Del Gaizo), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26), navnlig artikel 3 og 4, da den har opretholdt bestemmelserne i artikel 47, stk. 5 og 6, i lov nr. 428 af 29. december 1990 om bestemmelser til opfyldelse af forpligtelser som følge af Italiens medlemskab af De Europæiske Fællesskaber (fællesskabslov for 1990) (GURI, supplemento ordinario nr. 10 af 12.1.1991, s. 5),

- der umuliggør en automatisk overførsel af samtlige arbejdskontrakter eller arbejdsforhold fra overdrageren til den nye ejer i virksomheder, der er under en godkendt konkurslignende procedure, hvorved aktiverne skal realiseres, og virksomheder, der er omfattet af ordningen om særlig administration, når disse virksomheder fortsætter deres aktivitet efter overførslen, og
- som ikke for så vidt angår i virksomheder, der officielt befinder sig i en »økonomisk krisesituation«, afgiver hjemmel for overførsel af arbejdstagerne og skyldforhold, der er stiftet ved en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, fra overdrageren til den nye ejer,

har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 5. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 173 af 16.6.2001.



## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-149/01, Commissioners of Customs & Excise mod First Choice Holidays plc (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division))<sup>(1)</sup>

(»Sjette momsdirektiv — artikel 26, stk. 2 — særordning for rejsebureauer og personer, der organiserer turistrejser — beskatningsgrundlag — fortjenstmargen — samlede beløb, der skal betales af den rejsende«)

(2003/C 184/12)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-149/01, angående en anmodning, som Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Commissioners of Customs & Excise mod First Choice Holidays plc, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 26, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 26, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at begrebet »samlede beløb [...], der skal betales af den rejsende«, i bestemmelsens forstand omfatter det ekstra beløb, som et rejsebureau, der optræder som agent for regning af den, der organiserer turistrejser, under omstændigheder som de i forelæggelsesafgørelsen beskrevne skal betale den, der organiserer turistrejser, ud over den pris, som den rejsende har betalt, og svarende til den rabat, som den rejsende har fået af rejsebureauet i forhold til katalogprisen fra den, der organiserer turistrejser.

(<sup>1</sup>) EFT C 173 af 16.6.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-234/01, Arnoud Gerritse mod Finanzamt Neukölln-Nord (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Berlin)<sup>(1)</sup>

(»Indkomstskat — ikke-hjemmehørende — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) — skattefrit bundfradrag — fradrag af erhvervsmæssige udgifter«)

(2003/C 184/13)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-234/01, angående en anmodning, som Finanzgericht Berlin (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Arnoud Gerritse mod Finanzamt Neukölln-Nord, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet (refererende dommer), og dommerne C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, P. Jann og A. Rosas; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omtvistede, der generelt beskatter ikke-hjemmehørende på grundlag af bruttoindkomsten uden fradrag af erhvervsmæssige udgifter, hvorimod hjemmehørende beskattes af deres nettoindkomst efter fradrag af disse udgifter.
- 2) Traktatens artikel 59 og 60 er derimod ikke til hinder for en sådan lovgivning, for så vidt den som hovedregel endeligt beskatter ikke-hjemmehørendes indkomst ved indeholdelse efter en fast sats på 25 %, hvorimod hjemmehørendes indkomst beskattes efter en progressiv skatteskala, der omfatter et skattefrit bundfradrag, forudsat at satsen på 25 % ikke er højere end den sats, der efter den progressive skatteskala faktisk ville være anvendt på den pågældendes nettoindkomst forhøjet med et beløb svarende til det skattefrie bundfradrag.

(<sup>1</sup>) EFT C 245 af 1.9.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-249/01, **Werner Hackermüller mod Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG), Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG (WED) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesvergabeamt)** <sup>(1)</sup>

(»Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — artikel 1, stk. 3 — personer, som skal have adgang til klageprocedurerne«)

(2003/C 184/14)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-249/01, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Werner Hackermüller mod Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG), Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG (WED), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, er ikke til hinder for, at der kun er adgang til de i direktivet fastsatte klageprocedurer for personer, der ønsker at få tildelt en offentlig kontrakt, hvis disse har lidt eller vil kunne lide skade som følge af den påståede overtrædelse.
- 2) Artikel 1, stk. 3, i direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 92/50, er til hinder for, at en bydende nægtes adgang til de i

direktivet fastsatte klageprocedurer med henblik på at anfægte lovligheden af den ordregivende myndigheds beslutning om ikke at vurdere hans bud som det mest fordelagtige med den begrundelse, at hans bud burde være blevet udelukket på forhånd af den ordregivende myndighed af andre årsager, og at han derfor ikke har lidt eller vil kunne lide skade som følge af den påståede overtrædelse. Den bydende skal under den klageprocedure, som således åbnes for ham, gives adgang til at anfægte den udelukkelsesgrund, på grundlag af hvilken den instans, der er ansvarlig for klageprocedurerne, vil drage den slutning, at han ikke har lidt eller vil kunne lide skade som følge af den påståede overtrædelse.

<sup>(1)</sup> EFT C 245 af 1.9.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-275/01, **Sinclair Collis Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af House of Lords)** <sup>(1)</sup>

(»Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra b) — afgiftsfritagne transaktioner — udlejning af fast ejendom — begreb — cigaretautomater opstillet i erhvervslokaler«)

(2003/C 184/15)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-275/01, angående en anmodning, som House of Lords (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Sinclair Collis Ltd mod Commissioners of Customs & Excise, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, C.W.A. Timmermans, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D.A.O. Edward, A. La Pergola (refererende dommer), P. Jann og S. von Bahr; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at det ikke udgør udlejning af fast ejendom i bestemmelsens forstand, at en indehaver af lokaler giver en indehaver af en cigaretautomat ret til at opstille automaten, forestå driften heraf og vedligeholde den i lokalerne i en periode på to år på et sted, der udpeges af indehaveren af lokalerne, mod, at denne får en procentdel af bruttofortjenesten fra salget af cigaretter og andre tobaksvarer i lokalerne, men der ikke indrømmes indehaveren af automaten andre rettigheder til at råde eller bestemme over lokalerne end dem, der fremgår af den skriftlige aftale, der er indgået mellem parterne.

(<sup>1</sup>) EFT C 289 af 13.10.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2003

**i sag C-305/01, Finanzamt Groß-Gerau mod MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) (<sup>1</sup>)**

**(»Merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — anvendelsesområde — factoring — factoringselskab, der opkøber fordringer med overtagelse af tabsrisikoen«)**

(2003/C 184/16)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-305/01, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Finanzamt Groß-Gerau mod MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), C. Gulmann, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der opkøber fordringer med overtagelse af tabsrisikoen og som modværdi fakturerer sine kunder et gebyr, udøver økonomisk virksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 2 og 4, således at han er afgiftspligtig og derfor har fradragsret i medfør af nævnte direktivs artikel 17.
- 2) Økonomisk virksomhed bestående i, at en erhvervsdrivende opkøber fordringer med overtagelse af tabsrisikoen og som modværdi fakturerer sine kunder et gebyr, udgør »inddrivelse af fordringer« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 13, punkt B, litra d, nr. 3 in fine i sjette direktiv 77/388, og er derfor udelukket fra den fritagelse, der er indført ved denne bestemmelse.

(<sup>1</sup>) EFT C 56 af 2.3.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. juni 2003

**i sag C-315/01, Gesellschaft für Abfallentsorgungs-Technik GmbH (GAT) mod Österreichische Autobahnen und Schnellstraßen AG (ÖSAG) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesvergabeamt) (<sup>1</sup>)**

**(»Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — den ansvarlige klageinstans' beføjelse til af egen drift at undersøge enhver overtrædelse — direktiv 93/36/EØF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbsaftaler — egnethedskriterier — tildelingskriterier«)**

(2003/C 184/17)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-315/01, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Gesellschaft für Abfallentsorgungs-Technik GmbH (GAT) mod Österreichische Autobahnen und Schnellstraßen AG (ÖSAG), at opnå en

præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), samt af Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, er ikke til hinder for, at den instans, der er ansvarlig for klageproceduren, i forbindelse med en klage, der med henblik på en senere erstatningstilkendelse er indgivet af en bydende til fastslåelse af, at en beslutning om tildeling af en offentlig kontrakt er ulovlig, af egen drift fremfører, at en anden beslutning fra den ordregivende myndighed end den, som anfægtes af den bydende, er ulovlig. Derimod er direktivet til hinder for, at nævnte instans afviser den bydendes klage med den begrundelse, at udbudsproceduren under alle omstændigheder var uretmæssig som følge af den af egen drift fremførte ulovlighed, og at det tab, den bydende eventuelt har lidt, ville være indtrådt, selv om den af ham hævdede ulovlighed ikke forelå.
- 2) Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb er til hinder for, at den ordregivende myndighed i forbindelse med et udbud af en offentlig indkøbsaftale tager referencer vedrørende de varer, som de bydende har tilbudt til andre kunder, i betragtning som et kriterium for tildeling af den omhandlede aftale, og ikke som et kriterium for efterprøvningen af de bydendes egnethed til at opfylde aftalen.
- 3) Direktiv 93/36 er til hinder for, at der i forbindelse med tildelingen af en offentlig indkøbsaftale som et kriterium for tildeling af denne aftale stilles krav om, at de udbudte genstande skal kunne besigtiges af den ordregivende myndighed inden for en radius af 300 km fra dens etableringssted.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. juni 2003

**i sag C-316/01, Eva Glawischnig mod Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Uafhængiger Verwaltungssenat Wien) <sup>(1)</sup>**

**(»Fri adgang til oplysninger — miljøoplysninger — direktiv 90/313/EØF — overtrædelse af reglerne om mærkning af levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer«)**

(2003/C 184/18)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-316/01, angående en anmodning, som Uafhængiger Verwaltungssenat Wien (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Eva Glawischnig mod Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger (EFT L 158, s. 56), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer), A. La Pergola, P. Jann og A. Rosas; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger skal fortolkes således, at producentnavnet og produktnavnet for levnedsmiddelprodukter, som har været genstand for administrative kontrolforanstaltninger med henblik på at efterprøve overholdelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1139/98 af 26. maj 1998 om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 49/2000 af 10. januar 2000, antallet af administrative sanktioner pålagt i henhold til disse foranstaltninger samt de producenter og produkter, der er berørt af sådanne sanktioner, ikke er miljøoplysninger i henhold til denne bestemmelse.

<sup>(1)</sup> EFT C 317 af 10.11.2001.

<sup>(1)</sup> EFT C 303 af 27.10.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 26. juni 2003

i sag C-334/01, Glencore Grain Rotterdam BV mod Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main) <sup>(1)</sup>

*(»Landbrug — fælles markedsordning for korn — løbende licitationsprocedure — kornprodukt bestemt til udførsel til AVS-lande — omstændighed, der får fristen for fremlæggelse af bevis for overgang til fri omsætning i modtagerlandet til at løbe — artikel 8, stk. 2, andet afsnit, andet led, i forordning (EF) nr. 2372/95 og artikel 47, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3665/87«)*

(2003/C 184/19)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-334/01, angående en anmodning, som Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Glencore Grain Rotterdam BV mod Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 8, stk. 2, andet afsnit, andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2372/95 af 10. oktober 1995 om åbning af løbende licitationer vedrørende salg af bageegnet blød hvede fra det franske og det tyske interventionsorgan med henblik på udførsel til en række AVS-lande i løbet af produktionsåret 1995/96 (EFT L 242, s. 3) og artikel 47, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2955/94 af 5. december 1994 (EFT L 312, s. 5), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne F. Macken (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 8, stk. 2, andet afsnit, andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2372/95 af 10. oktober 1995 om åbning af løbende licitationer vedrørende salg af bage egnet blød hvede fra det franske og det tyske interventionsorgan med henblik på udførsel til en række AVS-lande i løbet af produktionsåret 1995/96 skal fortolkes således, at beviset for indførsel af varen til de pågældende AVS-lande, som kræves for frigivelse af sikkerheden på 40 ECU/ton, i henhold til artikel 47, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens

forordning (EF) nr. 2955/94 af 5. december 1994, skal føres inden for en frist på 12 måneder efter datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, undtagen i tilfælde af force majeure, eller såfremt eksportøren, skønt han har gjort sig umage for at fremskaffe dette bevis, ikke har kunnet fremlægge det inden for nævnte frist, og den kompetente myndighed har givet ham forlængede frister.

<sup>(1)</sup> EFT C 317 af 10.11.2001.

## DOMSTOLENS DOM

af 17. juni 2003

i sag C-383/01, De Danske Bilimportører mod Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret) <sup>(1)</sup>

*(»Frie varebevægelser — registreringsafgift af nye biler — intern afgift — foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion«)*

(2003/C 184/20)

(Processprog: dansk)

I sag C-383/01, angående en anmodning, som Østre Landsret (Danmark) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, De Danske Bilimportører mod Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 28 EF og 30 EF, har Domstolen, sammensat af formanden for Sjette Afdeling, J.-P. Puissechet, som fungerende præsident, afdelingsformændene M. Wathelet (refererende dommer) og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 17. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En registreringsafgift af nye motorkøretøjer, indført af en medlemsstat, som ikke har nogen indenlandsk produktion af køretøjer, såsom den, der er fastsat ved lov om registreringsafgift af motorkøretøjer, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 222 af 14. april 1999, udgør en intern afgift, hvis forenelighed med fællesskabsretten ikke skal undersøges i lyset af artikel 28 EF, men på baggrund af artikel 90 EF.
- 2) Artikel 90 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan afgift.

<sup>(1)</sup> EFT C 331 af 24.11.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-410/01, Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH m.fl. mod Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (Asfinag) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesvergabeamt) <sup>(1)</sup>

(»Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — artikel 1, stk. 3 — personer, som skal have adgang til klageprocedurerne — begrebet interesse i at opnå en offentlig indkøbs-, bygge- eller anlægskontrakt«)

(2003/C 184/21)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-410/01, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH m.fl. mod Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (Asfinag), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, er til hinder for, at en erhvervsdrivende, som har deltaget i en procedure for tildeling af en offentlig kontrakt, anses for at have fortabt sin interesse i opnåelse af denne kontrakt, hvis han, før han iværksatte en klageprocedure som fastsat i direktivet, undlod at inddrage et mæglingorgan som Bundes-Vergabekontrollkommission, der er oprettet ved Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen (Bundesvergabebe-

setz) 1997 (østrigsk forbundslov af 1997 om indgåelse af offentlige kontrakter).

<sup>(1)</sup> EFT C 31 af 2.2.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-420/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik <sup>(1)</sup>

(»Traktatbrud — frie varebevægelser — artikel 28 EF og 30 EF — forbud mod salg af energiholdige drikkevarer, hvis koffeinindhold overstiger en bestemt grænse — folkesundhed — opretholdelse af en national bestemmelse, der er uforenelig med fællesskabsretten«)

(2003/C 184/22)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-420/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. van Lier og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af Fiorilli), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet den anvender en ordning på drikkevarer fremstillet og bragt i omsætning i andre medlemsstater, der forbyder salg i Italien af energiholdige drikkevarer med et koffeinindhold over en bestemt grænse, uden at have godtgjort, at denne grænse er nødvendig og forholdsmæssig af hensyn til beskyttelsen af folkesundheden, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne F. Macken (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet den anvender en ordning på drikkevarer fremstillet og bragt i omsætning i andre medlemsstater, der forbyder salg i Italien af energiholdige drikkevarer med et koffeinindhold over en bestemt grænse, uden at have godtgjort, at denne grænse er nødvendig og forholdsmæssig af hensyn til beskyttelsen af folkesundheden.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 31 af 2.2.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 26. juni 2003

**i sag C-422/01, Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ), Ola Ramstedt mod Riksskatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten) (<sup>1</sup>)**

**(»Erhvervstilknyttet pensionsforsikring — forsikring tegnet hos et selskab, der er etableret i en anden medlemsstat — forskellig skattemæssig behandling — foreneligheden med artikel 49 EF«)**

(2003/C 184/23)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-422/01, angående en anmodning, som Regeringsrätten (Sverige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ), Ola Ramstedt mod Riksskatteverket, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktaten, særlig artikel 49 EF, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet (refererende dommer), og dommerne C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann og A. Rosas; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 49 EF er til hinder for, at en forsikring, som er tegnet hos et selskab i en anden medlemsstat, og som opfylder alle de betingelser for en erhvervstilknyttet pensionsforsikring, der opstilles i national ret — bortset fra betingelsen om, at den skal være tegnet hos et forsikrings-selskab i indlandet — behandles forskelligt i skattemæssig henseende, hvilket med hensyn til indkomstskatten kan have virkninger, der, alt efter de konkrete omstændigheder, kan være mindre fordelagtige.

(<sup>1</sup>) EFT C 84 af 6.4.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. juni 2003

**i sag C-425/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (<sup>1</sup>)**

**(»Traktatbrud — ufuldstændig gennemførelse af direktiv 89/391/EØF — arbejdstagernes sikkerhed og sundhed«)**

(2003/C 184/24)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-425/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Kreppel og M. França) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes og F. Ribeiro Lopes), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 10-12 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, P. Jann, S. von Bahr (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Portugisiske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 348 af 8.12.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 5. juni 2003

**i sag C-438/01, Design Concept SA mod Flanders Expo SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation) (<sup>1</sup>)**

**(»Sjette momsdirektiv — artikel 9, stk. 2, litra e) — stedet for afgiftspligtige transaktioner — afgiftsmæssig tilknytning — reklamevirksomhed«)**

(2003/C 184/25)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-438/01, angående en anmodning, som Cour de cassation (Luxembourg) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Design Concept SA mod Flanders Expo SA, at opnå en præjudiciel

afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, A. La Pergola og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 5. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 9, stk. 2, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på tjenesteydelser i forbindelse med reklamevirksomhed, som leveres indirekte til annoncøren og faktureres til en tredjemand, der viderefakturerer dem til annoncøren. Det forhold, at annoncøren ikke fremstiller et gode eller udbyder en tjeneste, i hvis pris omkostningerne til tjenesteydelsen kan indgå, er ikke relevant med henblik på at fastlægge leveringsstedet for de tjenester, der ydes til den formidlende aftager.

(<sup>1</sup>) EFT C 84 af 6.4.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2003

i sag C-442/01, KapHag Renditefonds 35 Sprecenter Berlin-Hellersdorf 3. Tranche GbR mod Finanzamt Charlottenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) (<sup>1</sup>)

(»Sjette momsdirektiv — anvendelsesområde — levering af tjenesteydelser mod vederlag — optagelse af en selskabsdeltager i et personselskab mod kontantindskud«)

(2003/C 184/26)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-442/01, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, KapHag Renditefonds 35 Sprecenter Berlin-Hellersdorf 3. Tranche GbR mod Finanzamt Charlottenburg, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets sjette direktiv 77/388/

EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Et personselskab, der optager en selskabsdeltager mod et kontantindskud, leverer ikke over for denne selskabsdeltager en tjenesteydelse mod vederlag i den forstand, hvori dette begreb anvendes i artikel 2, nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.

(<sup>1</sup>) EFT C 56 af 2.3.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 12. juni 2003

i sag C-446/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (<sup>1</sup>)

(»Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF — miljø — affaldshåndtering«)

(2003/C 184/27)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-446/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldægtiget: L. Fraguas Gadea), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 47), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32), idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre anvendelsen af direktivets artikel 4 og 9 samt i givet fald artikel 13 for så vidt angår bestemte lossepladser, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne C. Gulmann og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:



- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for så vidt angår lossepladserne i Torreblanca, San Lorenzo de Tormes, Santalla del Bierzo, Sa Roca og Campello (Spanien) for at sikre anvendelsen af direktivets artikel 4 og 9, samt for så vidt angår de to førstnævnte lossepladser anvendelsen af samme direktivs artikel 13.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 31 af 2.2.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-34/02, Sante Pasquini mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Roma) (<sup>1</sup>)

(»Social sikring — ydelser ved alderdom — omberegning — tilbagesøgning af uberettiget modtagne beløb — forældelse — anvendelig lovgivning — processuelle regler — begreb«)

(2003/C 184/28)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-34/02, angående en anmodning, som Tribunale ordinario di Roma (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Sante Pasquini mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), og fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, P. Jann og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, sikrer kun en samordning af medlemsstaternes sociale sikringslove, og det er derfor den nationale

lovgivning, der finder anvendelse i en situation, hvor der til en person, som modtager flere pensioner på grund af sin tilknytning til forskellige medlemsstaters sociale sikringsordninger, uberettiget har fået udbetalt et pensionstillæg på grund af en overskridelse af den maksimale tilladte indkomst. Den frist på to år, der er fastsat i artikel 94, 95, 95a og 95b i forordning nr. 1408/71, med senere ændringer, finder ikke analog anvendelse på en sådan situation.

National ret skal imidlertid overholde dels fællesskabsrettens ækvivalensprincip, der indebærer, at de processuelle regler, der finder anvendelse på situationer, der er opstået i forbindelse med udøvelsen af en af Fællesskabets grundlæggende friheder, ikke må være mindre fordelagtige end dem, der finder anvendelse på rent interne situationer, dels fællesskabsrettens effektivitetsprincip, der indebærer, at de processuelle regler ikke i praksis må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til fællesskabsretten.

Disse principper finder anvendelse på alle de processuelle regler, der finder anvendelse på situationer, der er opstået i forbindelse med udøvelsen af en af Fællesskabets grundlæggende friheder, hvad enten de er af administrativ eller juridisk karakter, herunder de nationale bestemmelser om forældelse og om tilbagesøgning af uberettiget modtagne beløb eller bestemmelser, hvorefter de kompetente institutioner skal tage hensyn til den berørtes gode tro eller regelmæssigt skal foretage en kontrol af dennes pensionsforhold.

(<sup>1</sup>) EFT C 84 af 6.4.2002.

## DOMSTOLENS DOM

af 24. juni 2003

i sag C-72/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (<sup>1</sup>)

(»Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF og 79/409/EØF — bevaring af naturtyper og vilde fugle«)

(2003/C 184/29)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-72/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: A. Caeiros) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes samt M. Telles Romão og M. João Lois), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7), og i henhold til artikel 18 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1), idet Den Portugisiske Republik ikke i sin retsorden har gennemført følgende bestemmelser:

— artikel 3, stk. 3, artikel 10, artikel 11 og artikel 12, stk. 4, i direktiv 92/43

— artikel 7, 8 og 12 i direktiv 79/409, og ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af følgende bestemmelser:

- artikel 1, artikel 6, stk. 1-4, og artikel 12, stk. 1, litra d), i direktiv 92/43
- artikel 2, artikel 4, stk. 1 og 4, samt artikel 6 i direktiv 79/409,

har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 24. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke i sin retsorden har gennemført følgende bestemmelser:

- artikel 3, stk. 3, artikel 10, artikel 11 og artikel 12, stk. 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter
- artikel 7 og 8 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, og

ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af følgende bestemmelser:

- artikel 1, artikel 6, stk. 1-4, og artikel 12, stk. 1, litra d), i direktiv 92/43
- artikel 2, artikel 4, stk. 1 og 4, samt artikel 6 i direktiv 79/409.

- 2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.

- 3) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 97 af 20.4.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 5. juni 2003

i sag C-83/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (<sup>1</sup>)

(»Traktatbrud — affaldshåndtering — artikel 4, stk. 1, og artikel 11 i direktiv 96/59/EF om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)«)

(2003/C 184/30)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-83/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og M. Konstantinidis) mod Den

Helleniske Republik (befuldmægtiget: E. Skandalou), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31) og EF-traktaten, idet den ikke inden den fastsatte frist (16.9.1999) har vedtaget eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om de planer, skitserede planer og sammenfatninger, der kræves efter nævnte direktivs artikel 4, stk. 1, og artikel 11, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne A. La Pergola (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 5. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT), idet den ikke inden for den fastsatte frist har udarbejdet en sammenfatning af fortegnelserne over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm<sup>3</sup>, en plan for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB samt en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de apparater, som ikke skal optages i fortegnelser, således som det er foreskrevet i direktivets artikel 4, stk. 1, og artikel 11.

- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 118 af 18.5.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. juni 2003

i sag C-161/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (<sup>1</sup>)

(»Traktatbrud — direktiv 1999/94/EF — manglende meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger«)

(2003/C 184/31)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-161/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og J. Adda) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og

E. Puisais), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO<sub>2</sub>-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler (EFT 2000 L 12, s. 16), idet den ikke har meddelt Kommissionen foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i fransk ret eller i hvert fald ikke i tilstrækkeligt omfang har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, A. La Pergola (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 19. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO<sub>2</sub>-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, idet den ikke har meddelt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber de gennemførelsesforanstaltninger i fransk ret, som direktivet kræver.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 169 af 13.7.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 5. juni 2003

i sag C-352/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (<sup>1</sup>)

(»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/14/EF — støjemission i miljøet«)

(2003/C 184/32)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-352/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Konstantinidis) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug (EFT L 162, s. 1), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har under-

rettet Kommissionen herom, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 5. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 289 af 23.11.2002.

Sag anlagt den 9. maj 2003 af Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-190/03)

(2003/C 184/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Portugisiske Republik ved L. Fernandes, som befuldmægtiget, og ved advokaterne C. Botelho Moniz og E. Maia Cadete samt med valgt adresse i Luxembourg.

Den Portugisiske Republik har nedlagt følgende påstande:

— Beslutningen truffet den 19. februar 2003 af Generaldirektøren for Generaldirektoratet for landbrug ved Europa-Kommissionen sagsnummer AGR 05697 angående »Regnskabsafslutning for EUGFL-Garantisektionen i medfør af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70 (<sup>1</sup>), og artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1258/1999 (<sup>2</sup>) — sag AP/2000/10 vedrørende præmier for oksekød i henhold til forordning (EØF) nr. 3508/92 (<sup>3</sup>), (EØF) nr. 3887/92 (<sup>4</sup>) og (EØF) nr. 3886/92 (<sup>5</sup>) — mæglingsprocedure nr. 02/PT/202«.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

— Kommissionens manglende kompetence, tilsidesættelse af artikel 4 i Kommissionens forretningsorden: Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug har ikke selv kompetence til at vedtage en retsakt som den anfægtede beslutning, og har ikke henvist til en subdelegation eller delegation af kompetence, som giver ham beføjelse til at vedtage den. Det er derfor åbenbart, at han overskred grænserne for sin kompetence.

- Urigtig retsanvendelse med hensyn til artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3887/92: Som begrundelse for at anvende en fast korrektion med hensyn til udgifterne til den særlige præmie for kvæg (handyr) for produktionsåret 1999 har Kommissionen henvist til manglende opfyldelse af mindstekravene til kontrol på stedet, for så vidt angår den særlige præmie for oksekød. Den portugisiske regering har anført følgende:
- Portugal har anvendt en tilgangsvinkel med udgangspunkt i bedriften og udformet en fælles integreret ansøgning for forskellige støtteordninger for »dyr« inden for rammerne af EUGFL's Garantisektion, og på baggrund af ansøgningen udføres kontrolhandlingerne. Det pågældende år foretog Portugal i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, kontrol af det i henhold til reglerne opstillede procentvise minimum af ansøgningerne. Den procentvise andel på 50 % af den minimumskontrol, der er fastsat for husdyr, som skal foretages i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, skal beregnes af hensyn til samtlige støtteansøgninger for »dyr«, der er indgivet i hvert produktionsår inden for rammerne af den integrerede ansøgning, og ikke for hver støtteordning, som Kommissionen har anført.
- Artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3887/92 i den på tidspunktet for de faktiske omstændigheder gældende affattelse indeholdt ingen sondring mellem de forskellige støtteordninger med hensyn til forpligtelsen til kontrol af 5 % af støtteansøgningerne for »dyr« i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, hvorfor de portugisiske myndigheders procedure i modsætning til, hvad Kommissionen har antaget, var i overensstemmelse med den pågældende bestemmelse.
- Ved i den konkrete sag at anvende artikel 6, stk. 5, i forordning nr. 3887/92 ikke i den affattelse, der var gældende på det tidspunkt, hvor de faktiske omstændigheder fandt sted, men derimod i den affattelse, som den fik senere ved forordning (EF) nr. 2801/99<sup>(6)</sup>, har Kommissionen anvendt en ny regel med tilbagevirkende gyldighed, hvilket er i strid med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaterne.
- Urigtige faktiske omstændigheder i forbindelse med de udgifter, de portugisiske myndigheder har anmeldt for produktionsåret 1999 angående præmier for opretholdelse af besætninger af ammekøer:
- De påståede uregelmæssigheder med hensyn til identifikation af dyrene, som Kommissionen gør gældende, at den har opdaget under kontrolbesøg på bedrifter i Alentejo i september 2000, kan ikke medføre anvendelse af faste korrektioner i udgifterne til produktionsåret 1999. Subsidiært har den portugisiske regering anført, at de uregelmæssigheder, Kommissionen påstår forelå, ikke er relevante, idet Portugal opfyldte og opfylder bestemmelserne om identifikation af kvæg.
- Kommissionen har endvidere i forbindelse med anvendelsen af den finansielle korrektion anført, at den omstændighed, at visse dyr af producenten var blevet påført mærker, der indeholdt producentens identifikationsnummer, som var et andet end det nummer, som de kompetente myndigheder havde tildelt dem, og indtaget den opfattelse, at denne praksis øger risikoen for, at en præmie bliver betalt mere end en gang for det samme dyr. Også i dette tilfælde foretog den en urigtig vurdering af de relevante faktiske omstændigheder ved ikke at tage hensyn til de konkrete omstændigheder, der var baggrunden for den pågældende praksis.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten i EF-traktatens artikel 253: i Kommissionens beslutning er det ikke oplyst, hvilke retsregler der blev tilsidesat ved de portugisiske myndigheders adfærd, og heller ikke godtgjort, hvordan den pågældende praksis mindsker sikkerheden i kontrollen, men der drages blot denne konklusion. Derved opfylder beslutningen ikke minimumskravene med henblik på opfyldelse af begrundelsespligten. Disse minimumskrav er mere vidtgående, når der er tale om vedtagelse af retsakter, hvori der pålægges sanktioner, eller som har negative følger, navnlig på det finansielle plan, for adressaterne, som det er tilfældet i den konkrete sag. I sådanne situationer er opfyldelsen af begrundelsespligten afgørende for sikring af retten til kontradiktion for dem, som berøres af de negative følger af den pågældende retsakt.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21.4.1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, EFT 1970 L, s. 196.

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

<sup>(3)</sup> Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27.11.1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, EFT L 355, s. 1.

<sup>(4)</sup> Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23.12.1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, EFT L 391 af 31.12.1992, s. 36.

<sup>(5)</sup> Kommissionens forordning (EØF) nr. 3886/92 af 23.12.1992 om gennemførelsesbestemmelser for de præmieordninger, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1244/82 og (EØF) nr. 714/89, EFT L 391 af 31.12.1992, s. 20.

<sup>(6)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 2801/1999 af 21. 12.1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, EFT L 340 af 31.12.1999, s. 29.

**Appel iværksat den 14. maj til prøvelse af dom afsagt den 4. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-205/03 P)

(2003/C 184/34)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. maj 2003 iværksat appel af Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN, tidligere Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental) ved Ramón García-Gallardo og Dolores Domínguez Pérez til prøvelse af dom afsagt den 4. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Sagen antages til realitetsbehandling.
2. Dom afsagt den 4. marts 2003 af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-319/99, Fenin mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser), ophæves.
3. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger for Domstolen og sagsomkostningerne for Retten.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Appellanten har påberåbt sig ét anbringende til støtte for appellen, nemlig at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af begrebet »virksomhed« i Fællesskabets konkurrenceregler, navnlig artikel 82 EF og 86 EF. Ifølge Retten kan organerne, der administrerer det nationale sundhedsvæsen i Spanien (herefter »NSS«), ikke anses som »virksomheder«, når de køber medicinalprodukter eller medicinske ydelser hos leverandører, hvilket indebærer, at forbuddene i artikel 81, stk. 1, EF og artikel 82 EF ikke finder anvendelse på dem. Appellanten finder derfor, at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 82 EF og 86 EF.

Det af appellanten fremsatte appelanbringende består af to led:

- Det er retligt forkert, når indkøbsvirksomhed ikke anses for at en økonomisk virksomhed, som kan adskilles fra den senere tjenesteydelse, og derfor burde være omfattet af konkurrencereglerne i traktaten. Ifølge Retten kan indkøb af medicinalprodukter og medicinske tjenesteydelser ikke adskilles fra den anvendelse, der af de organer, som administrerer NSS, senere foretages af de indkøbte medicinalprodukter og medicinske ydelser. Appellanten er derimod af den opfattelse, at indkøbsvirksomhed er af økonomisk karakter og klart kan adskilles, og at Retten i sin argumentation ikke har taget hensyn til Domstolens praksis i de senere år, hvorefter det er blevet klarlagt, i hvilke tilfælde og under hvilke omstændigheder konkurrencereglerne finder anvendelse i en så ny sektor som sundhedssektoren. Det hidtil gældende kriterium er ikke blevet ændret gennem Domstolens seneste praksis, men har blot givet lejlighed til at vurdere tilfælde, som ikke tidligere har været behandlet, hvor nye offentlige organer i sundhedssektoren har kunnet betegnes som »virksomheder«.
- Det er retligt forkert, for så vidt som Retten ikke har taget i betragtning, at anses indkøbsvirksomhed ikke for en virksomhed, som kan adskilles fra den senere tjenesteydelse, har indkøbsvirksomhed økonomisk karakter, såfremt den senere tjenesteydelse (udførelse af medicinske tjenesteydelser) har det, og er dermed omfattet af konkurrencereglerne. Ifølge Retten er den senere tjenesteydelse ikke en økonomisk virksomhed, da den såvel med hensyn til finansieringen gennem sociale sikringsbidrag og andre offentlige tilskud, som med hensyn til den gratis levering af tjenesteydelser til de sikrede personer er en omfattende sikring, som hviler på et solidaritetsprincip. Såfremt Domstolen ikke tiltræder første led af anbringendet, har appellanten subsidiært gjort gældende, at indkøbsvirksomhed i dette tilfælde er økonomisk virksomhed, da den senere tjenesteydelse er økonomisk virksomhed, som gør indkøbsvirksomheden til det også. Da Retten ikke har anerkendt dette, har den tilsidesat fællesskabsretten.

Appellanten anfægter de argumenter, Retten har fremført for ikke at have anvendt Domstolens praksis vedrørende en virksomhed i samme økonomiske sektor, ikke mindst når der for første gang fastlægges et princip, som ikke tidligere er blevet behandlet i retspraksis (indkøbsvirksomhed som sådan er ikke økonomisk virksomhed, idet indkøbets karakter skal bestemmes på grundlag af den senere anvendelse af goder eller tjenesteydelser, der erhverves). Ifølge appellanten rejser Rettens fortolkning desuden tvivl om den fortolkning i flere medlemsstater (Spanien, Det Forenede Kongerige og Tyskland) af artikel 81 EF og 82 EF, hvorefter offentlige organer (herunder i sundhedssektoren), der driver virksomhed i disse medlemsstater, uanset deres forskellige juridiske status, anses som »virksomheder« i forhold til deres leverandører og er omfattet af de fællesskabsretlige konkurrenceregler.

## Sag anlagt den 19. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-219/03)

(2003/C 184/35)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. maj 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Díaz-Llanos La Roche og L. Escobar Guerrero, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 49 og 56 EF og de tilsvarende artikler 36 og 40 i EØS-aftalen, idet det for så vidt angår beskatning af kapitalgevinster ved overdragelse af aktier, som er erhvervet før den 31. december 1994, og som overdrages efter den 1. januar 1997, har indført en skattelovgivning, der er mindre fordelagtig for aktier, der er noteret på andre markeder end spanske regulerede markeder, end for aktier, der er noteret på spanske regulerede markeder.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

### Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at den spanske lovgivning om indkomstskat for fysiske personer er uforenelig med fællesskabsretten, og at den udgør en hindring for de frie kapitalbevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser for så vidt angår beskatning ved overdragelse af aktier, som er erhvervet før den 31. december 1994, og som overdrages efter den 1. januar 1997. I lovgivningen bestemmes det nemlig, at aktier, der er noteret på spanske regulerede markeder skal beskattes i henhold til bestemmelser, der er mere fordelagtige end de bestemmelser, der gælder for aktier, der er noteret på andre markeder:

For aktier, der er noteret på spanske regulerede markeder, anvendes ved beregningen af nedslaget for skattepligtige kapitalgevinster en højere koefficient end den, der gælder for aktier, der er noterede på andre markeder (25 procent i stedet for 14,28 procent). Sidstnævnte kapitalgevinster beskattes altså hårdere.

- For ikke at blive undergivet hårdere beskatning skal aktier, der ikke er noteret på spanske regulerede markeder have været i indehaverens eje i længere tid (otte år i stedet for fem år).
- Den spanske lovgivning er derfor i strid med artikel 56 EF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), idet den udgør en hindring for de frie kapitalbevægelser. Ved at indføre

denne skattemæssigt mere ufordelagtige behandling afholdes fysiske personer, der er indkomstskattepligtige i Spanien, fra at investere i aktier, der er noteret på andre markeder end de spanske regulerede markeder, og det er desuden sandsynligt, at lovgivningen hindrer virksomheder, hvis aktier er noteret på disse andre markeder fra at erhverve kapital i Spanien. Desuden har forskelsbehandlingen indvirkning på forholdene for virksomheder, som udsteder aktier, navnlig fordi spanske virksomheder — hvis aktionærer med større sandsynlighed er indkomstskattepligtige i Spanien — opmuntres til at notere aktier på et spansk reguleret marked, således at deres aktionærer vil blive omfattet af mere fordelagtige skattebestemmelser.

Den spanske lovgivning udgør desuden en hindring for den fri udveksling af tjenesteydelser som garanteres i artikel 49 EF og artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), eftersom den gør det vanskeligere for andre markeder end de spanske regulerede markeder at tilbyde tjenester til spanske virksomheder, idet den indebærer en opdeling af det europæiske marked for tjenesteydelser på værdipapir- og børsmarkederne. Dermed skabes et lukket marked til fordel for spanske regulerede markeder. Nævnte virksomheder kan således ikke frit vælge en anden europæisk børs blandt de børser, der tilbyder bedre tjenester.

## Sag anlagt den 22. maj 2003 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-224/03)

(2003/C 184/36)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved avvocato Ivo Maria Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af Avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli.

Den Italienske Republik har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at i henhold til artikel 97 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, er de beføjelser og den kompetence som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, oprettet i medfør af artikel 9 i traktaten af 8. april 1965 (Fusionstraktaten), er tillagt på de områder, der i EKSF-traktaten henhører under Den Høje Myndighed for EKSF, ophævet med virkning fra 24. juli 2002. Det følger heraf, at enhver foranstaltning, der er vedtaget eller vil blive vedtaget af Kommissionen på de områder, hvor der ikke er indgået nogen ny aftale mellem de kontraherende stater, er ugyldig og uden retsvirkning.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Generelt gælder, at for at bestemmelserne i en international traktat skal fortsætte med at have virkning efter traktatens ophør, skal de kontraherende stater, og kun disse stater, indgå aftale herom.

De kontraherende stater i EKSF-traktaten traf forud for denne traktats udløb ingen fælles beslutning om at udstrække dens gyldighed i det hele eller at skabe en generel overgangsordning for at sikre den fortsatte virkning af alle dens bestemmelser. I stedet tillod de kontraherende stater, at EKSF-traktaten blev slettet, og begrænsede sig til blot at træffe bestemmelse om videreførelse af visse EKSF-bestemmelser inden for rammerne af EF-traktaten for så vidt angår visse sektorer. Navnlig blev der ikke vedtaget nogen fælles bestemmelser vedrørende konkurrencespørgsmål under EKSF-traktaten. For så vidt angår undersøgelser, der var i gang på tidspunktet for udløbet af EKSF-traktaten, kan udløbet ikke påstås at være »ikke-retroaktivt«  
eftersom dette ville indebære, at traktatens bestemmelser fortsat ville have virkning, selv om der ikke udspringer nogen virksomme rettigheder, forpligtelser eller retlige omstændigheder for parten af den pågældende traktat.

Efter sagsøgerens mening kan optagelse af EKSF-bestemmelser i EF-bestemmelser alene ske ved vedtagelse af en erklæring, der er udtryk for de kontraherende parters fælles vilje.

—————

**Sag anlagt den 28. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland**

(Sag C-232/03)

(2003/C 184/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. maj 2003 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Martin og I. Koskinen), og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Republikken Finland ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10 og 39, idet den forhindrer, at grænsearbejdere gør brug af nogle fordele, som arbejdsgiverne tilbyder dem, alene af den grund, at de pågældende grænsearbejdere er bosiddende i Republikken Finland, hvortil de biler, som deres arbejdsgivere ejer, er indført.
- 2) Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Bestemmelserne i den finske lovgivning begrænser de i Finland fast bosiddende personers mulighed for i Finland at anvende biler, der er indregistreret i udlandet. Ifølge bestemmelserne er det en betingelse, at der i Finland betales automobilafgift, inden bilen må anvendes. Automobilafgiften skal erlægges af biler, som blot i ubetydeligt omfang anvendes i trafikken i Finland, medmindre der ved lov er fastsat en udtrykkelig undtagelse.

Ifølge de finske bestemmelser, skal der erlægges automobilafgift, inden bilen anvendes på finsk område. Hvis bilen imidlertid anvendes, uden at der er betalt afgift i tilfælde, hvori afgiften skulle anses for betalt, opkræver myndighederne afgift af bilen.

Finlands lovgivning forhindrer i strid med EF-traktatens artikel 39 virkeliggørelsen af arbejdskraftens frie bevægelighed, fordi arbejdstagere, som er bosiddende i Finland, ikke i Finland kan anvende firmabiler, der er indregistreret i andre medlemsstater, til arbejdsopgaver, medmindre der er betalt afgift af bilerne til Finland. Arbejdstagere, som er bosiddende i Finland, kan som følge af de finske lovbestemmelser ikke modtage tilbud om arbejde fra nabostater i Den Europæiske Union, hvis den til arbejdet tilhørende firmabil anvendes i begge lande.

Selskaber, der driver virksomhed i andre medlemsstater, kan ikke ansætte en i Finland bosiddende arbejdstager, fordi denne ikke i Finland kan anvende en bil, der er indregistreret i et andet land, hvis der ikke betales afgift af bilen til Finland. Denne praksis forskelsbehandler navnlig grænsearbejdere, der er bosiddende i Finland, og som ikke kan anvende en firmabil til den daglige kørsel mellem hjemmet og arbejdspladsen. Anvendelse af en firmabil er ifølge reglerne ofte en del af lønnen. Medlemsstaten tilsidesætter sin fællesskabsforpligtelse i henhold til EF-traktatens artikel 10, hvis medlemsstatens nationale foranstaltninger hindrer den frie bevægelighed på en sådan måde, at arbejdstagere, som er bosiddende i den ene medlemsstat, ikke kan udøve deres erhverv i den anden medlemsstat.

—————

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. april 2003 af Audiencia Nacional i sagen Contse S.A., Vivisol SRL og Oxigen Salud S.A. mod INSALUD (nu INGESA)**

(Sag C-234/03)

(2003/C 184/38)

Ved kendelse afsagt den 16. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. juni 2003, har Audiencia Nacional i sagen Contse S.A., Vivisol SRL og Oxigen Salud S.A. mod INSALUD (nu INGESA) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er bestemmelserne i artikel 12 EF, 43 EF ff. og artikel 49 EF ff. samt artikel 3, stk. 2, og artikel 13, stk. 5, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. [juni] 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler<sup>(1)</sup> til hinder for, at der i de udbudsbetingelser og tekniske specifikationer, der gælder for offentligt udbud vedrørende åndedrætssterapi i hjemmet og andre midler til at understøtte åndedrættet,

- 1) stilles krav om, at virksomheders deltagelse i udbuddet gøres afhængig af, at de allerede råder over offentligt tilgængelige forretningslokaler i provinsen eller i provinshovedstaden, hvor tjenesteydelsen skal udføres,
- 2) fastsættes udvælgelseskriterier, der
  - a) favoriserer bud [fra virksomheder], der ligger inden for en radius af 1 000 km fra den hovedstad, hvor tjenesteydelsen skal udføres, og som
  - b) allerede råder over forretningslokaler i bestemte byer i samme provins, eller som
  - c) har udført tjenesteydelsen i længst tid?

<sup>(1)</sup> EFT L 209 af 18.6.1992, s. 1.

**Appel iværksat den 2. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 19. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-213/00<sup>(1)</sup>, CMA CGM og tretten andre linierederier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-236/03 P)

(2003/C 184/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. juni 2003 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved P. Oliver, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 19. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-213/00, CMA CGM og tretten andre linierederier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 19. marts 2003 i sag T-213/00 (CMA CGM m.fl. mod Kommissionen) ophæves.
- De appelindstævntes påstande forkastes i det hele.
- De appelindstævnte tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger.

*Anbringender og væsentligste argumenter*

Kommissionen har gjort gældende, at Retten i Første Instans' dom indeholder en række modsigelser og indre uoverensstemmelser, for ikke at sige fordrejninger, og at den appellerede dom derfor gør den inddeling af overtræderne i grupper, som er et afgørende element i retningslinjerne, uigennemførlig. Kommissionen har anført, at den har fulgt en fremgangsmåde, som både er fuldstændig rimelig og helt i overensstemmelse med princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Kommissionen har gjort gældende, at Retten i Første Instans begik en fejl ved at fastslå, at beslutningen var utilstrækkeligt begrundet, og at den under alle omstændigheder har overskredet grænserne for sine beføjelser.

Ifølge Kommissionen vil den appellerede dom i høj grad binde Kommissionens skøn i forbindelse med bødefastsættelsen, og den vil i realiteten være ensbetydende med, at Kommissionen pålægges en forpligtelse til at anvende en matematisk eller »videnskabeligt« verificerbar formel. Dette vil alvorligt underminere Kommissionens skøn og dermed dens beføjelse og pligt til at forfølge overtrædelser af traktatens artikel 81 og 82.

Kommissionen har endelig anfægtet Retten i Første Instans' konstatering af, at adgangen til at fastsætte bøder var afskåret på grund af forældelse, og har anført, at denne konstatering savner støtte i dommens præmisser.

<sup>(1)</sup> EFT C 124 af 24.5.2003, s. 18.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 15. maj 2003 af tribunal d'instance de Roubaix i sagen Banque Sofinco SA mod Daniel og Carole Djemoui**

(Sag C-237/03)

(2003/C 184/40)

Ved dom afsagt den 15. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. juni 2003, har tribunal d'instance de Roubaix i sagen Banque Sofinco SA mod Daniel og Carole Djemoui forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal Rådets direktiv 87/102/EØF<sup>(1)</sup> af 22. december 1986 og 90/88/EØF<sup>(2)</sup> af 22. februar 1990 fortolkes således, at de pålægger de nationale domstole at fortolke national ret på en sådan måde, at forbrugerkreditinstitutterne har pligt til skriftligt at gøre låntageren/forbrugeren bekendt med de gældende årlige omkostninger i procent forud for hver forlængelse af en aftale om kredit med mulighed for ratevis fornyelse, hvori der er fastsat en variabel rente?



Skal de pågældende direktiver fortolkes således, at de pålægger de nationale domstole at fortolke national ret på en sådan måde, at forbrugerkreditinstitutterne skal gøre samme forbruger bekendt med klausulen om ændring af de nævnte årlige omkostninger i procent forud for hver forlængelse af en sådan aftale?

2. Skal de nævnte direktiver fortolkes således, at de udelukkende har til formål at beskytte forbrugeren, eller har de desuden til formål at regulere det indre kreditmarked?

Medfører forpligtelsen til at fortolke de pågældende direktiver i overensstemmelse med formålet, som i hvert fald omfatter beskyttelse af forbrugerne, at de nationale domstole ex officio kan tage stilling til mangler ved forbrugerkreditaftalerne, herunder at de samlede omkostninger i procent eller klausulen om ændringer af satsen ikke er angivet skriftligt?

3. Skal de nævnte direktiver fortolkes således, at de nationale domstole på baggrund heraf skal fortolke national ret på en sådan måde, at de uden tidsbegrænsning under en sag anlagt af kreditinstituttet med påstand om betaling kan tage hensyn til et anbringende påberåbt af forbrugeren eller rejst ex officio af den pågældende ret om, at indgåelsen eller fornyelsen af en forbrugerkreditaftale er ugyldig, f.eks. under henvisning til ovennævnte forhold?

I benægtende fald, skal de nævnte direktiver da fortolkes således, at domstolene på baggrund heraf skal fortolke national ret på en sådan måde, at de kan tilsidesætte en bestemmelse i national ret, hvorefter forbrugeren eller den pågældende ret ex officio ikke kan gøre gældende, at indgåelsen eller fornyelsen af en forbrugerkreditaftale er ugyldig, efter udløbet af en frist, der fraviger de almindelige retsregler, for så vidt som den udgør en særlig begrænsning af forbrugerens søgsmålsret og gør indgreb i forbrugerbeskyttelsens effektive virkning?

(<sup>1</sup>) Rådets direktiv 87/102/EØF af 22.12.1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 42 af 12.2.1987, s. 48).

(<sup>2</sup>) Rådets direktiv 90/88/EØF af 22.2.1990 om ændring af direktiv 87/102/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 61 af 10.3.1990, s. 14).

### Sag anlagt den 4. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-239/03)

(2003/C 184/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. juni 2003 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Valero Jordana og

B. Stromsky, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser dels efter artikel 6, stk. 1 og 3, i Athenprotokollen af 17. maj 1980 om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening (<sup>1</sup>) og artikel 4, stk. 1 samt artikel 8 i Barcelona-konventionen af 16. februar 1976 (<sup>2</sup>), som er godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 77/585/EØF (<sup>3</sup>) og 83/101/EØF (<sup>4</sup>) af 25. juli 1977 og 28. februar 1983, dels efter artikel 300 (tidligere artikel 228), stk. 7, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, da den ikke har truffet alle hensigtsmæssige foranstaltninger til at forebygge, begrænse og bekæmpe den massive og vedvarende forurening af étang de Berre, og da den ikke efter vedtagelsen af protokollens bilag II ved en ændring af godkendelsen til at udlede stoffer henhørende under dette bilag har taget behørigt hensyn til bestemmelserne i protokollens bilag III.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 3, litra c), omfatter Athenprotokollens anvendelsesområde saltvandsmarsk med forbindelse til havet og omfatter dermed også étang de Berre. Den Franske Republik er derfor som følge af protokollens artikel 6, stk. 1, forpligtet til dels at begrænse den direkte eller indirekte af mennesker foretagne udledning af stoffer i étang de Berre, når udledningen heraf har skadelige virkninger, dels at forebygge og bekæmpe udledningen. Dette er en forpligtelse til at opnå et bestemt resultat.

Begrænsningen af den direkte eller indirekte udledning af stoffer i étang de Berre, skal forfølges regulatorisk. En sådan rigoristisk forfølgning forudsætter en væsentlig og varig begrænsning af den udledte mængde stoffer, som har en mærkbar og varig positiv virkning for miljøet, og stiller også krav til den metode, som staten anvender til opnåelse af dette resultat. Den Franske Republik har imidlertid ikke begrænset den landbaserede forurening af étang de Berre i overensstemmelse med de forpligtelser til at beskytte Middelhavet, som påhviler den efter protokollens artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, og artikel 8 i Barcelona-konventionen af 16. februar 1976. Siden 1983 er der nemlig på grund af driften af centrale hydroélectrique de Saint-Chamas sket en landbaseret forurening af étang de Berre, som har en massiv, vedvarende og specifik karakter, og som har haft betydelige og skadelige virkninger for dyre- og plantelivet og de rekreative værdier. Selv om forureningen er blevet nedsat, er begrænsningen af udledningen sket for sent, ligesom den har haft en tilfældig og navnlig meget begrænset karakter. Også de foranstaltninger, som de offentlige myndigheder har truffet for at nedsætte forureningen af étang de Berre over en længere periode, har haft begrænsede virkninger.

Ifølge protokollens artikel 6, stk. 3, skal to betingelser være opfyldt for at udlede de stoffer, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, i étang de Berre, nemlig dels af de kompetente nationale myndigheder være udstedt en tilladelse til udledning, dels skal tilladelsen tage behørig hensyn til alle relevante bestemmelser i protokollens bilag III. Den Franske Republik har ikke overholdt nogen af disse to betingelser.

(<sup>1</sup>) EFT L 67 af 12.3.1983, s. 3.

(<sup>2</sup>) Konvention om beskyttelse af Middelhavet mod forurening (Barcelona-konventionen), EFT L 240 af 19.9.1977, s. 3.

(<sup>3</sup>) Rådets afgørelse af 25.7.1977 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening samt protokollen om forebyggelse af forurening af Middelhavet, forårsaget af dumpning fra skibe og luftfartøjer (EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1).

(<sup>4</sup>) Rådets afgørelse af 28.2.1983 om indgåelse af protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening (EFT L 67 af 12.3.1983, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. juni 2003 af Cour administrative (Storhertugdømmet Luxembourg) i sagen *Ministre des finances mod Jean-Claude Weidert og Elisabeth Paulus***

(Sag C-242/03)

(2003/C 184/42)

Ved dom afsagt den 3. juni 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. juni 2003, har Cour administrative (Storhertugdømmet Luxembourg) i sagen *Ministre des finances (finansministeren) mod Jean-Claude Weidert og Elisabeth Paulus* forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 129c i den luxembourgske lov af 4. december 1967 om indkomstskat, som ændret, i den affattelse, der finder anvendelse på indkomståret 2000, som under visse betingelser og inden for visse grænser indrømmer skattemæssigt nedslag til fysiske skattepligtige personer, der mod kontantindskud erhverver aktier eller anparter i hjemmehørende fuldt skattepligtige kapitalselskaber, forenelig med princippet om kapitalens frie bevægelighed inden for Det Europæiske Fællesskab som omhandlet i artikel 56, stk. 1, EF, under hensyn til de begrænsninger af dette princip, der bl.a. fremgår af artikel 58, stk. 1, litra a), EF?

**Sag anlagt den 6. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-246/03)

(2003/C 184/43)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. juni 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommission-

en for De Europæiske Fællesskaber ved Minas Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF (<sup>1</sup>) af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller i hvert ikke har givet Kommissionen underretning herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til.

I henhold til traktatens artikel 10, stk. 1, træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnet til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følge af denne traktat eller af retsakter foretaget af Fællesskabet institutioner.

Den Helleniske Republik har ikke bestridt, at den bør træffe foranstaltninger med henblik på at efterkomme nævnte direktiv.

Kommissionen fastslår, at Den Helleniske Republik indtil nu ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på fuld gennemførelse af det pågældende direktiv i den græske retsorden.

(<sup>1</sup>) EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

**Sag anlagt den 6. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-247/03)

(2003/C 184/44)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. juni 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel van Beek, juridisk konsulent, og Minas Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/22/EF<sup>(1)</sup> af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til.

I henhold til traktatens artikel 10, stk. 1, træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnet til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følge af denne traktat eller af retsakter foretaget af Fællesskabet institutioner.

Den Helleniske Republik har ikke bestridt, at den bør træffe foranstaltninger med henblik på at efterkomme nævnte direktiv.

Kommissionen fastslår, at Den Helleniske Republik indtil nu ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på fuld gennemførelse af det pågældende direktiv i den græske retsorden.

<sup>(1)</sup> EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

### Sag anlagt den 6. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod 1. selskabet »TASEIS« og »TRENDS« (Transport Environment Development Systems) og 2. Marios Kontaratos m.fl.

(Sag C-248/03)

(2003/C 184/45)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. juni 2003 anlagt sag mod 1. selskabet »TASEIS« og »TRENDS (Transport Environment Development Systems)« og 2. Marios Kontaratos m.fl. af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia, Kommissionens Juridiske Tjeneste, bistået af avocat Maria Bras, Bruxelles, og advokat K. Kapoutzidou, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgeren gives medhold.
- Selskabet TASEIS (TRENDS) og de øvrige sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale Kommissionen hele det forskud, som Kommissionen fejlagtigt har betalt selskabet for de

omtvistede kontrakter, hvilket beløb udgør 48 046 EUR med tillæg af renter fra tidspunktet for betalingen af de fejlagtigt betalte beløb; disse renter udgør pr. 30. september 2002 15 745,34 EUR, hvortil skal lægges et tillæg på 7,97 EUR (7,03 + 0,94 EUR) pr. dag fra dette tidspunkt og indtil fuldstændig tilbagebetaling af forskuddet. Subsidiært tillægges renter i henhold til artikel 94 i Kommissionens forordning nr. 3418/93 af beløbet på 48 046 EUR med en rentesats på 5,50 % fra den 31. december 1998 (forfaldsdatoen for den første betaling) indtil fuldstændig betaling af gælden; disse renter udgør 9 911 EUR indtil den 30. december 2002 og fra dette tidspunkt 7,24 EUR pr. dag.

- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgte er et græsk selskab, hvis virksomhed består i forskning og evaluering af spørgsmål vedrørende miljø, udvikling, infrastruktur og transport etc. I forbindelse med Rådets beslutning af 23. november 1994 om et særprogram for forskning og teknologisk udvikling samt demonstration inden for telematiksystemer af almen interesse (1994-1998)<sup>(1)</sup> indgik selskabet med Kommissionen følgende kontrakter: 1. Kontrakten ARTEMIS — EN 2001 (gennemførelse af projektet »ARTEMIS« — »Application Research and Testing for Emergency Management Intelligent Systems«) og 2. kontrakten TILEMATT — TR 1057 (gennemførelse af projektet »Testing and Implementing Links in Europe for multimodal applications of transport Telematics«).

Ved kontrol foretaget af Revisionsretten og af Kommissionen blev det fastslået, at sagsøgte havde begået alvorlige økonomiske overtrædelser. Da sagsøgte ikke fremlagde de nødvendige dokumenter til at gendrive finanskontrollens resultater, fastslog Kommissionen, at kontrakterne var ugyldige og pålagde selskabet at tilbagebetale de uretmæssigt modtagne beløb.

Kommissionen har anført følgende:

- Til støtte for hovedpåstanden: Artikel 5, stk. 3, litra a), i bilag II til kontrakterne, som bestemmer, at kontrakterne direkte kan ophæves af Kommissionen eller en af de medunderskrivende parter i tilfælde af økonomiske uregelmæssigheder af alvorlig karakter.
- Til støtte for hovedpåstanden vedrørende betaling af renter: Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i bilag II til kontrakterne, som bestemmer, at i tilfælde af ophævelse af kontrakten i henhold til bilagets artikel 5, stk. 3, litra a), betales der renter af det beløb, der skal tilbagebetales.
- Til støtte for den subsidiære påstand vedrørende renter: Artikel 94 i Kommissionens forordning nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977<sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT L 334 af 22.12.1994, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 315 af 16.12.1993, s. 1.

**Sag anlagt den 10. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod 1. selskabet »TASEIS« og »TRENDS (Transport Environment Development Systems)« og 2. Marios Kontaratos m.fl.**

(Sag C-249/03)

(2003/C 184/46)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. juni 2003 anlagt sag mod 1. selskabet »TASEIS« og »TRENDS (Transport Environment Development Systems)« og 2. Marios Kontaratos m.fl. af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia, Kommissionens Juridiske Tjeneste, bistået af avocat Maria Bras, Bruxelles, og advokat Kyriaki Kapoutzidou, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgeren gives medhold.
- Selskabet TASEIS (TRENDS) og de øvrige sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale Kommissionen hele det forskud, som Kommissionen fejlagtigt har betalt selskabet for de omtvistede kontrakter, hvilket beløb udgør 195 435 EUR med tillæg af renter fra tidspunktet for betalingen af de fejlagtigt betalte beløb; disse renter udgør pr. 30. september 2002 84 489,14 EUR, hvortil skal lægges et tillæg på 35,45 EUR (29,27 + 6,28 EUR) pr. dag fra dette tidspunkt og indtil fuldstændig tilbagebetaling af forskuddet. Subsidiært tillægges renter i henhold til artikel 94 i Kommissionens forordning nr. 3418/93 af beløbet på 195 345 EUR med en rentesats på 5,50 % fra den 31. december 1998 (forfaldsdatoen for den første betaling) indtil fuldstændig betaling af gælden; disse renter udgør 40 315,83 EUR indtil den 30. december 2002 og fra dette tidspunkt 29,45 EUR pr. dag.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgte er et græsk selskab, hvis virksomhed består i forskning og evaluering af spørgsmål vedrørende miljø, udvikling, infrastruktur og transport etc. I forbindelse med Rådets beslutning 88/416/EØF af 29. juli 1988 om et program for De Europæiske Fællesskaber på området for informationsteknologi og telekommunikation i forbindelse med vejtransport (DRIVE) <sup>(1)</sup> indgik selskabet med Kommissionen følgende kontrakter: 1. En kontrakt BATT — V 2029 (gennemførelse af projektet »BATT — Behavior and ATT«) og 2. kontrakten MIRO — V 2060 (gennemførelse af projektet »Mobility impact, reactions and opinions«).

Ved kontrol foretaget af Revisionsretten og af Kommissionen blev det fastslået, at sagsøgte havde begået alvorlige økonomiske overtrædelser. Da sagsøgte ikke fremlagde de nødvendige

dokumenter til at gendrive finanskontrollens resultater, fastslog Kommissionen, at kontrakterne var ugyldige og pålagde selskabet at tilbagebetale de uretmæssigt modtagne beløb.

Kommissionen har anført følgende:

- Til støtte for hovedpåstanden: Artikel 8, stk. 2, i bilag II til kontrakterne, som bestemmer, at Kommissionen kan ophæve kontrakterne, bl.a. hvis en af parterne har givet falske eller ufuldstændige oplysninger, som vedkommende kan holdes ansvarlig for med henblik på at opnå støtte fra Kommissionen eller en anden fordel i henhold til kontrakten.
- Til støtte for hovedpåstanden vedrørende betaling af renter: Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, i bilag II til kontrakterne, som bestemmer, at der betales renter fra modtagelsen af de pågældende beløb efter den af Den Europæiske Monetære Samarbejdsfond angivne sats (nu Den Europæiske Centralbank) med tillæg af 2 point.
- Til støtte for den subsidiære påstand vedrørende renter: Artikel 94 i Kommissionens forordning nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT L 206 af 30.7.1988, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 315 af 16.12.1993, s. 1.

**Sag anlagt den 11. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik**

(Sag C-251/03)

(2003/C 184/47)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. juni 2003 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved António Caeiros og Gregorio Valero Jordana, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bilag I i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand <sup>(1)</sup>, da den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivets artikel 7, stk. 6.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

De portugisiske myndigheder har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for, at drikkevandet i henseende til en række parametre opfylder de krav, som er fastsat i bilag I til direktiv 80/778/EØF, og Den Portugisiske Republik har således ikke opfyldt sine forpligtelser efter direktivets artikel 7, stk. 6 inden for den fastsatte frist. Den omstændighed, at Den Portugisiske Republik har truffet eller træffer foranstaltninger, der ifølge de portugisiske myndigheder har som hovedformål at nå de niveauer for drikkevandets kvalitet, som er fastsat i fællesskabslovgivningen, kan ikke retfærdiggøre, at denne medlemsstat tilsidesætter sine forpligtelser.

(<sup>1</sup>) EFT L 229 af 30.8.1980, s. 11.

**Appel iværksat den 13. juni 2003 af S.A. Eduardo Vieira til prøvelse af dom afsagt den 3. april 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-126/01, S.A. Eduardo Vieira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-254/03 P)

(2003/C 184/48)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. juni 2003 iværksat appel af S.A. Eduardo Vieira ved Ramón García-Gallardo og Dolores Domínguez Pérez til prøvelse af dom afsagt den 3. april 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-126/01, S.A. Eduardo Vieira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Sagen antages til realitetsbehandling.
2. Dommen afsagt den 3. april 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-126/01, SA Eduardo Vieira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves.
3. Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Domstolen såvel som de omkostninger, der er påløbet i forbindelse med sagens behandling ved Retten i Første Instans.

*Anbringender og væsentligste argumenter*

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans har overtrådt fællesskabsretten. Denne søgsmålsgrund er opdelt i seks anbringender:

- Tilsidesættelse af aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Argentinske Republik på havfiskeriområdet (aftalen mellem EF og

Argentina) for så vidt angår hjemmelen for den anfægtede beslutning. Ifølge Retten i Første Instans havde Kommissionen materiel kompetence til at anvende forordning (EØF) nr. 4253/88, navnlig dennes artikel 24, som hjemmel for beslutningen om nedsættelse af den finansielle støtte. Aftalen mellem EF og Argentina indfører imidlertid en ordning med særlige retsfor skrifter, der finder anvendelse på de blandede selskaber, der oprettes i henhold til aftalen, hvorfor de almindelige bestemmelser ikke finder anvendelse uden en udtrykkelig henvisning i aftalen, hvilket alene er tilfældet for så vidt angår fremlæggelsen af projekterne med henblik på godkendelse og anmodning om betaling og fremgangsmåden herfor.

- Tilsidesættelse af aftalen mellem EF og Argentina for så vidt angår den rolle, der tilkommer den blandede komité og de argentinske myndigheder. Ifølge Retten i Første Instans var Kommissionen ikke forpligtet til at høre den blandede komité og heller ikke den argentinske myndighed for at kunne foretage en nedsættelse af den finansielle støtte. Herved har Retten ikke taget hensyn til den i aftalen fastlagte institutionelle struktur.
- Tilsidesættelse af aftalen mellem EF og Argentina for så vidt angår anvendelsen af fremgangsmåden i artikel 44 i forordning (EØF) nr. 4028/86, der blev ophævet med virkning fra den 1. januar 1994, og som derfor ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, på fremgangsmåden for nedsættelse af den finansielle støtte. Høringen af den stående fiskeristrukturkomité skete følgelig uden hjemmel.
- Tilsidesættelse af aftalen mellem EF og Argentina for så vidt angår anvendelsen af forordning (EF) nr. 3699/93, da størrelsen af nedsættelsen af den finansielle støtte blev beregnet. Kommissionen burde have anvendt en nedsættelse, som var inspireret af den nævnte forordning, men under alle omstændigheder inden for rammerne af aftalen mellem EF og Argentina og under hensyntagen til skalaen heri. Anvendelsen af skalaen i forordning nr. 3699/93 indebærer, at støttemodtageren pålægges en yderligere sanktion.
- Tilsidesættelse af fællesskabsrettens bestemmelser om force majeure. Retten i Første Instans tog ikke hensyn til Kommissionens forpligtelser, hvorefter visse omstændigheder retligt skal betegnes som force majeure.
- Tilsidesættelse af aftalen mellem EF og Argentina hvad angår nødvendigheden af at indhente en tilladelse fra Kommissionen til at forlade argentinsk farvand. Ifølge Retten i Første Instans påhvilede det appellanten at underrette Kommissionen om problemerne med gennemførelsen af projektet, og selskabet kunne ikke forlade Argentinas eksklusive økonomiske zone uden forudgående tilladelse fra Kommissionen. Hvis det antages, at der foreligger et »internationalt element«, må en forudgående tilladelse fra den argentinske myndighed imidlertid være tilstrækkelig.

**Sag anlagt den 16. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-256/03)

(2003/C 184/49)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 16. juni 2003 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis og Michel van Beek, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver<sup>(1)</sup>, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, navnlig dettes artikel 9, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- 2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 9. april 2002.

<sup>(1)</sup> EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

**Sag anlagt den 24. juni 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-273/03)

(2003/C 184/50)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. juni 2003 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Zavvos, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (fjerde motorkøretøjsdirektiv)<sup>(1)</sup>, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 20. juli 2002.

<sup>(1)</sup> EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.

**Slettelse af sag C-135/00<sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/51)

Ved kendelse af 6. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-135/00, ANAS — Ente Nazionale per le Strade, Lauro Cantieri Valsesia SpA mod Consorzio Cooperative Costruzioni (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 176 af 24.6.2000.

**Slettelse af sag C-225/00<sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/52)

Ved kendelse af 6. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-225/00, Cavalleri Ottavio SpA mod ANAS — Ente Nazionale per le Strade, Lauro Cantieri Valsesia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 233 af 12.8.2000.

**Slettelse af sag C-243/00<sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/53)

Ved kendelse af 7. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-243/00, The Queen mod Secretary of State for Trade and Industry, ex parte: Trades Union Congress (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 233 af 12.8.2000.

**Slettelse af sag C-405/00 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/54)

Ved kendelse af 9. april 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-405/00, Coopsette Soc. coop. arl mod ANAS — Ente Nazionale per le Strade, Impresa Mambrini Costruzioni Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 372 af 23.12.2000.

**Slettelse af sag C-345/01 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/58)

Ved kendelse af 14. april 2003 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-345/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 331 af 24.11.2001.

**Slettelse af sag C-432/00 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/55)

Ved kendelse af 13. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-432/00, Euro-petrol SpA mod Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (ALER), Orion Scrl (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 28 af 27.1.2001.

**Slettelse af sag C-466/01 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/59)

Ved kendelse af 6. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-466/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 84 af 6.4.2002.

**Slettelse af de forenede sager C-66/01 — C-74/01 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/56)

Ved kendelse af 19. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at de forenede sager C-66/01 — C-74/01, Manfred Hüchel (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 118 af 21.4.2001.

**Slettelse af sag C-146/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/60)

Ved kendelse af 6. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-146/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 131 af 1.6.2002.

**Slettelse af sag C-179/01 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/57)

Ved kendelse af 9. april 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-179/01, Impresa Binda & C. SpA mod Comune di Torino, Ed. Art. Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 200 af 14.7.2001.

**Slettelse af sag C-267/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/61)

Ved kendelse af 16. april 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-267/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 219 af 14.9.2002.

**Slettelse af sag C-291/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/62)

Ved kendelse af 28. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-291/02, Rethmann Photo Recycling GmbH mod Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 261 af 26.10.2002.

**Slettelse af sag C-311/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/63)

Ved kendelse af 6. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-311/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002.

**Slettelse af sag C-351/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/64)

Ved kendelse af 5. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-351/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 289 af 23.11.2002.

**Slettelse af sag C-353/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/65)

Ved kendelse af 2. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-353/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 305 af 7.12.2002.

**Slettelse af sag C-354/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/66)

Ved kendelse af 2. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-354/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 305 af 7.12.2002.

**Slettelse af sag C-355/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/67)

Ved kendelse af 2. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-355/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 305 af 7.12.2002.

**Slettelse af sag C-364/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/68)

Ved kendelse af 2. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-364/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 289 af 23.11.2002.

**Slettelse af sag C-367/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/69)

Ved kendelse af 26. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-367/02, Deutsche Telekom AG mod DKV Deutsche Krankenversicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 19 af 25.1.2003.



**Slettelse af sag C-369/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/70)

Ved kendelse af 6. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-369/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EFT C 289 af 23.11.2002.

**Slettelse af sag C-449/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/72)

Ved kendelse af 5. juni 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-449/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 31 af 8.2.2003.

**Slettelse af sag C-440/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/71)

Ved kendelse af 28. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-440/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EFT C 19 af 25.1.2003.

**Slettelse af sag C-7/03 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/73)

Ved kendelse af 8. maj 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-7/03, Société de produits Nestlé SA mod Unilever plc (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division)), skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003.

## RETEN I FØRSTE INSTANS

**Udpegelse af afdelingsformænd og dommernes fordeling mellem afdelingerne**

(2003/C 184/74)

Retten har den 2. juli 2003 i medfør af artikel 10 og 15 i Rettens procesreglement og i medfør af overgangsbestemmelsen i artikel 2 i de ændringer til procesreglementet, som blev vedtaget den 21. maj 2003, for perioden fra den 1. oktober 2003 til den 31. august 2004 besluttet at

a. udpege følgende til afdelingsformænd:

- dommer Pirrung
- dommer Azizi
- dommer Legal
- dommer Lindh

b. fordele Rettens medlemmer mellem afdelingerne på følgende måde:

*Første Afdeling:*

Præsident Vesterdorf og dommerne Mengozzi og Martins Ribeiro.

*Første Udvidede Afdeling:*

Præsident Vesterdorf og dommerne Lenaerts, Jaeger, Mengozzi og Martins Ribeiro.

*Anden Afdeling:*

Afdelingsformand Pirrung og dommerne Meij og Forwood.

*Anden Udvidede Afdeling:*

Afdelingsformand Pirrung og dommerne Tiili, Meij, Vilaras og Forwood.

*Tredje Afdeling:*

Afdelingsformand Azizi og dommerne Lenaerts og Jaeger.

*Tredje Udvidede Afdeling:*

Afdelingsformand Azizi og dommerne García-Valdecasas, Lenaerts, Cooke og Jaeger.

*Fjerde Afdeling:*

Afdelingsformand Legal og dommerne Tiili og Vilaras.

*Fjerde Udvidede Afdeling:*

Afdelingsformand Legal og dommerne Tiili, Meij, Vilaras og Forwood.

*Femte Afdeling:*

Afdelingsformand Lindh og dommerne García-Valdecasas og Cooke.

*Femte Udvidede Afdeling:*

Afdelingsformand Lindh og dommerne García-Valdecasas, Cooke, Mengozzi og Martins Ribeiro.

De sager, hvor den refererende dommer er blevet tilknyttet en anden afdeling bestående af tre dommere efter ændringen af afdelingernes sammensætning, omfordeles med virkning fra den 1. oktober 2003 til den afdeling, som den refererende dommer tilhører fra denne dato.

Såfremt den skriftlige forhandling af en sag er afsluttet før den 1. oktober 2003, og den mundtlige forhandling er afholdt eller berammet, fortsætter den pågældende afdeling i sin hidtidige sammensætning behandlingen af sagen, indtil den mundtlige forhandling er gennemført, og rådslagning og domsafsigelse har fundet sted.

**Sammensætning af Den Store Afdeling**

Retten har den 2. juli 2003 i medfør af artikel 10, stk. 1, i procesreglementet, som ændret den 21. maj 2003, besluttet, at

- for perioden fra den 1. august 2003 til den 30. september 2003 sammensættes Den Store Afdeling af præsident Vesterdorf, afdelingsformændene García-Valdecasas, Lenaerts, Tiili og Forwood, af de fire dommere fra den udvidede afdeling, der skulle have truffet afgørelse i sagen, hvis denne var blevet fordelt til en afdeling med fem dommere, samt af to andre dommere, som udpeges af Rettens præsident blandt dommerne i de øvrige afdelinger efter tur i henhold til disses rang efter deres anciennitet i embedet, jf. artikel 6 i procesreglementet
- for perioden fra den 1. oktober 2003 til den 31. august 2004 sammensættes Den Store Afdeling af præsident Vesterdorf, afdelingsformændene Lindh, Azizi, Pirrung og Legal, af fire dommere fra den udvidede afdeling, der skulle have truffet afgørelse i sagen, hvis denne var blevet fordelt til en afdeling med fem dommere, samt af to andre dommere, som udpeges af Rettens præsident blandt dommerne i de øvrige afdelinger efter tur i henhold til disses rang efter deres anciennitet i embedet, jf. artikel 6 i procesreglementet.

Såfremt den skriftlige forhandling af en sag er afsluttet før den 1. oktober 2003, og den mundtlige forhandling er afholdt eller berammet, fortsætter den pågældende afdeling i sin hidtidige sammensætning behandlingen af sagen, indtil den mundtlige forhandling er gennemført, og rådslagning og domsafsigelse har fundet sted.

## Rettens plenum

Retten har den 2. juli 2003 i medfør af artikel 32, stk. 1, andet afsnit, i procesreglementet besluttet, at såfremt Rettens plenum består af et lige antal dommere som følge af, at der i medfør af procesreglementets artikel 17 er blevet udpeget en generaladvokat, skal den forud fastlagte rækkefølge, på grundlag af hvilken Rettens præsident udpeger den dommer, der ikke skal deltage i sagens påkendelse, være den omvendte rækkefølge i forhold til dommernes rangfølge efter deres anciennitet i embedet, jf. procesreglementets artikel 6, medmindre den herefter udpegede dommer er den refererende dommer. I så fald udpeges den dommer, der i forhold hertil er den umiddelbart foregående i rangfølgen.

## Udpegelse af den dommer, der erstatter Rettens præsident i sager om foreløbige forholdsregler

Retten har den 2. juli 2003 i medfør af artikel 106 i procesreglementet, som ændret den 21. maj 2003, besluttet at udpege følgende dommere, der skal erstatte Rettens præsident i sager om foreløbige forholdsregler, i tilfælde af, at præsidenten har forfald, eller at embedet er ubesat:

- for perioden fra den 1. august 2003 til den 30. september 2003, dommer García-Valdecasas, og, i tilfælde af, at denne har forfald, dommer Lenaerts, dommer Tiili og dommer Forwood i den angivne rækkefølge
- for perioden fra den 1. oktober 2003 til den 31. august 2004, dommer García-Valdecasas, og, i tilfælde af, at denne har forfald, dommer Lenaerts.

## Retningslinjer for sagernes fordeling mellem afdelingerne

Retten har den 2. juli 2003 i henhold til procesreglementets artikel 12 fastsat følgende retningslinjer for sagernes fordeling mellem afdelingerne for perioden fra den 1. oktober 2003 til den 31. august 2004:

1. Sagerne fordeles umiddelbart efter indleveringen af stævningen til afdelinger bestående af tre dommere, dog med forbehold af en eventuel senere beslutning i medfør af procesreglementets artikel 14 og 51.
2. Sagerne fordeles mellem afdelingerne efter tur i den rækkefølge, hvori de registreres på Justitskontoret, særskilt for:
  - sager vedrørende gennemførelsen af de for virksomhederne gældende konkurrenceregler, af statsstøttereglerne og af reglerne vedrørende handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger
  - de i EF-traktatens artikel 236 og Euratom-traktatens artikel 152 omhandlede sager
  - de i procesreglementets artikel 130, stk. 1, omhandlede sager om intellektuel ejendomsret
  - alle andre sager.

I disse rækkefølger lades Første Afdeling, der har Rettens præsident som formand, ude af betragtning hver tredje gang.

Rettens præsident kan fravige rækkefølgen under hensyntagen til sammenhængen mellem visse sager eller med henblik på at sikre en ligelig fordeling af arbejdsbyrden.

## DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 4. juni 2003

i de forenede sager T-124/01 og T-320/01, Pietro Del Vaglio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

(Tjenestemænd — justeringskoefficient — pension — begrebet bopæl — bevisbyrde — Det Forenede Kongerige)

(2003/C 184/75)

(Processprog: fransk)

I de forenede sager T-124/01 og T-320/01, Pietro Del Vaglio, tidligere tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i London, ved advocats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: J. Currall), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 5. april 2000 og 6. september 2001, hvori det afslås at anvende justeringskoefficienten for Det Forenede Kongerige på sagsøgerens pension fra henholdsvis den 8. maj 1999 og den 24. september 2000, og om betaling af erstatning og morarenter af pensionssaldoen, har Retten (sat af dommer V. Tiili); justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 4. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i sag T-124/01.
- 2) Den af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber truffne afgørelse af 6. september 2001 annulleres, for så vidt angår afslaget på at anvende justeringskoefficienten for Det Forenede Kongerige på sagsøgerens pension fra den 1. januar 2001.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i sag T-320/01.

- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagsøgeren morarenter til den rentesats, som af Den Europæiske Centralbank er fastsat for de vigtigste refinansieringstransaktioner, og som finder anvendelse på de forskellige faser af det omhandlede tidsrum, forhøjet med 2 procentpoint p.a. af pensionsrestancerne fra den 1. januar 2001 til den 31. marts 2001, således at der beregnes renter med virkning fra de forskellige tidspunkter, på hvilke de enkelte betalinger i henhold til pensionsordningen skulle være sket, og indtil betaling sker.
- 5) Hver part bærer sine egne omkostninger i sag T-124/01.
- 6) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af sagsøgerens omkostninger i sag T-320/01.
- 7) Sagsøgeren bærer halvdelen af sine egne omkostninger i sag T-320/01.

(<sup>1</sup>) EFT C 56 af 2.3.2002.

#### KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. april 2003

#### i sag T-167/01, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<sup>1</sup>)

*(Annullationssøgsmål — retlig interesse — Kommissionens beslutning om tilbagesøgning af statsstøtte — sag anlagt af en virksomhed, der har overtaget aktiverne i et selskab, som er forpligtet til at tilbagebetale støtte — afvisning)*

(2003/C 184/76)

(Processprog: tysk)

I sag T-167/01, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, Gotha (Tyskland), ved Rechtsanwalt M. Matzat, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Kreuzschitz og V. Di Bucci), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/673/EF af 28. marts 2001 om statsstøtte ydet af Tyskland til EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG (nu Lintra Beteiligungs Holding GmbH med selskaberne Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH, LandTechnik Schlüter GmbH, ILKA MAFA Kältetechnik GmbH, SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, SKL Spezialapparatebau GmbH, Magdeburger Eisengießerei GmbH, Saxonia Edelmetalle GmbH og Gothaer Fahrzeugwerk GmbH) (EFT L 236, s. 3), har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne J. Pirrung, P. Mengozzi, A.W.H. Meij og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung, den 30. april 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 275 af 29.9.2001.

#### KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. maj 2003

#### i sag T-45/02, DOW AgroSciences BV og DOW AgroSciences Ltd mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (<sup>1</sup>)

*(Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationssøgsmål — afvisning)*

(2003/C 184/77)

(Processprog: engelsk)

I sag T-45/02, DOW AgroSciences BV, Rotterdam (Nederlandene), og DOW AgroSciences Ltd, Hitchin (Det Forenede Kongerige), ved avocats K. Van Maldegem og C. Mereu, støttet af European Crop Protection Association (ECPA), Bruxelles, ved avocats D. Waelbroeck og D. Brinckman, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede C. Pennera og M. Moore) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims-Robertson og B. Hoff-Nielsen), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og K. Fitch), angående en påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF (EFT L 331, s. 1), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: H. Jung, den 6. maj 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Kommissionen og European Crop Protection Association bærer deres egne omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 144 af 15.6.2002.

**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 6. maj 2003

**i sag T-46/02, Finchimica SpA og I.P.I.C.I — Industria Prodotti Chimici SpA mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union <sup>(1)</sup>**

**(Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationssøgsmål — afvisning)**

(2003/C 184/78)

(Processprog: engelsk)

I sag T-46/02, Finchimica SpA, Manerbio (Italien), og I.P.I.C.I — Industria Prodotti Chimici SpA, Novate Milanese (Italien), ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Moore) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims-Robertson og B. Hoff-Nielsen), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og K. Fitch), angående en påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF (EFT L 331, s. 1), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: H. Jung, den 6. maj 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 144 af 15.6.2002.

**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 6. maj 2003

**i sag T-57/02, Makhteshim Agan Holding BV mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union <sup>(1)</sup>**

**(Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationssøgsmål — afvisning)**

(2003/C 184/79)

(Processprog: engelsk)

I sag T-57/02, Makhteshim Agan Holding BV, Amsterdam, ved advokats P. Logelain, K. Van Maldegem og C. Mereu, mod

Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Moore) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims-Robertson og B. Hoff-Nielsen), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og K. Fitch), angående en påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF (EFT L 331, s. 1), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: H. Jung, den 6. maj 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 144 af 15.6.2002.

**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 6. maj 2003

**i sag T-70/02, Griffin (Europe) Headquarters NV mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union <sup>(1)</sup>**

**(Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationssøgsmål — afvisning)**

(2003/C 184/80)

(Processprog: engelsk)

I sag T-70/02, Griffin (Europe) Headquarters NV, Zaventem (Belgien), ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Moore) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims-Robertson og B. Hoff-Nielsen), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og K. Fitch), angående en påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om

ændring af direktiv 2000/60/EF (EFT L 331, s. 1), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: H. Jung, den 6. maj 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 144 af 15.6.2002.

#### KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. april 2003

i sag T-154/02, Villiger Söhne GmbH mod Rådet for Den Europæiske Union (<sup>1</sup>)

**(Annullationssøgsmål — artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2002/10/EF — punktafgiftsstrukturen og -sætserne for forarbejdet tobak — åbenbart, at sagen må afvises)**

(2003/C 184/81)

(Processprog: tysk)

I sag T-154/02, Villiger Söhne GmbH, Waldshut-Tiengen (Tyskland), ved Rechtsanwalt B. Wägenbauer, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: F. Gijón og M. Simm), om annullation af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2002/10/EF af 12. februar 2002 om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -sætserne for forarbejdet tobak (EFT L 46, s. 26), og subsidiært af dette direktivs artikel 4, stk. 2, første afsnit, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: H. Jung, den 30. april 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.
- 3) Det er ufornuddent at tage stilling til interventionsbegæringerne.

(<sup>1</sup>) EFT C 191 af 10.8.2002.

#### KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 23. april 2003

i sag T-73/03, Bernard Zaoui m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<sup>1</sup>)

**(Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — sagen åbenbart ugrundet)**

(2003/C 184/82)

(Processprog: fransk)

I sag T-73/03, Bernard Zaoui, Combs La Ville (Frankrig), Lucien Zaoui, Netanya (Israel), og Déborah Zaoui, Ramat Gan (Israel), ved avocat J.A. Buchinger, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, angående en påstand om erstatning for den skade, sagsøgerne har lidt som følge af et attentat i Netanya (Israel) den 27. marts 2002, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne H. Legal og E. Martins Ribeiro; justitssekretær: H. Jung, den 23. april 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 124 af 24.5.2003.

**Sag anlagt den 10. april 2003 af Greenpeace Limited og Nexgen Group Limited (handelsnavn ECOTRICITY) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-121/03)

(2003/C 184/83)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Greenpeace Limited, London (Det Forenede Kongerige), og Nexgen Group Limited (handelsnavn ECOTRICITY), Gloucestershire (Det Forenede Kongerige), ved barristers P. Lasok, QC, J. Turner og R. Haynes.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres og Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

*Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgerne har anlagt nærværende sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som godkendte statsstøtte ydet af Det Forenede Kongerige i form af »redningsstøtte« til British Energy plc (BE), som producerer elektricitet i Det Forenede Kongerige. Hovedkilden til den af virksomheden producerede elektricitet er kernekraft.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, for så vidt som den ikke tilstrækkeligt eller korrekt har vurderet, hvorvidt støtten var berettiget ud fra væsentlige sociale problemer, og hvorvidt støtten er begrænset til det beløb, der er nødvendigt, i overensstemmelse med pkt. 23, litra c), i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (<sup>1</sup>).

Sagsøgerne har særligt gjort gældende, at den søgte institution med urette har anført, at BE uden den omhandlede støtte ville være insolvent og sandsynligvis måtte have indstillet sine aktiviteter, uden at tage stilling til, hvorvidt det ville have været en hensigtsmæssig redningsmulighed, som medførte ydelse af en mindre støtte, at sætte BE under administration, eller til muligheden for kun at lukke et eller nogle kraftværker frem for dem alle.

Sagsøgerne har endvidere bestridt Kommissionens konklusion, hvorefter kernekraftværker ikke kan »lægges i mølpose«, og at BE's kraftværker ikke kunne lukkes uden at give anledning til alvorlige bekymringer for den nukleare sikkerhed.

Sagsøgerne har endelig anført, at Kommissionen med urette er nået frem til, at lukningen af BE's kraftværker førte til et tab på 20 % af Det Forenede Kongeriges kapacitet til produktion af elektricitet, og dermed truede forsyningsikkerheden, og at Kommissionen under alle omstændigheder ikke har taget under overvejelse, at der, hvis man alene lukker et eller nogle af BE's kraftværker, ville være en begrænset indvirkning på produktionskapaciteten.

(<sup>1</sup>) EFT 1999 C 288, s. 2.

**Sag anlagt den 30. april 2003 af Michael Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-157/03)

(2003/C 184/84)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Michael Cwik, Tervuren (Belgien), ved avocat Nicolas Lhoëst, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Generalsekretærens afgørelse af 13. juni 2002, der uden ændringer opretholder sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. juli 1997 til den 30. juni 1999, annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 13. januar 2003, der afviste sagsøgerens klage af 13. september 2002, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 10 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren er tjenestemand i GD II ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Med næsten to års forsinkelse blev sagsøgeren bedømt for perioden 1997/1999. Bedømmelsesrapporten blev stadfæstet af bedømmeren i appelledet.

Kommissionen har ifølge sagsøgeren anlagt et åbenbart urigtigt skøn og begået magtfordrejning ved udarbejdelsen af ovennævnte rapport. Til støtte for sine påstande har sagsøgeren ligeledes gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat vedtægtens artikel 43 med proceduremangler til følge. Endelig har Kommissionen tilsidesat sin begrundelsespligt.

**Sag anlagt den 4. maj 2003 af Scania AB mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-163/03)

(2003/C 184/85)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Scania AB, Södertälje, Sverige, ved lawyer S. Pappas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Kommissionens Merger Task Forces beslutning af 4. marts 2003 annulleres.
- Europa-Kommissionens Merger Task Forces beslutning af 16. april 2003 annulleres.
- Europa-Kommissionens Merger Task Forces beslutning af 24. april 2003 annulleres.
- Kommissionens afslag på at foretage en ny vurdering af ordningen for frasalg af Volvos aktiepost i Scania annulleres, og der gennemtvinges et øjeblikkeligt frasalg som begæret under mødet den 20. februar 2003 og krævet i skrivelsen af 21. februar 2003.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren producerer lastbiler og busser. Ved de anfægtede beslutninger har Kommissionen afslået at gennemtvinge et øjeblikkeligt frasalg af AB Volvos aktiepost i Scania AB og at meddele sagsøgeren de fortrolige vilkår for frasalget af AB Volvos aktiepost i Scania AB, som fastsat i AB Volvo/Renault Véhicule Industriel (IV)-beslutningen. AB Volvo har på grundlag af disse beslutninger kunnet opretholde en dominerende stilling i forhold til Scania gennem knap 4 år.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren påberåbt sig artikel 8, stk. 4, artikel 6 og artikel 18, stk. 3, i fusionskontrolforordningen <sup>(1)</sup>.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen tilsidesat artikel 8, stk. 4, i fusionskontrolforordningen ved sit afslag på at gennemtvinge et øjeblikkeligt frasalg som begæret af sagsøgeren. Sagsøgeren har gjort gældende, at AB Volvos minoritetsaktiepost retligt og faktisk medfører en enekontrol eller fælles kontrol, sammen med investoren AB, over Scandia, hvilket Kommissionen burde have bragt til ophør.

Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig artikel 6 i fusionskontrolforordningen. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen skulle have tilbagekaldt Volvo/Renault-beslutningen og foretaget en ny vurdering af vilkårene for frasalget. Sagsøgeren har gjort gældende, at Volvo har misligholdt sit tilsagn vedrørende frasalget, idet selskabet deltog i beslutningsprocessen i Scania.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen skulle have delagtiggjort Scania i oplysningerne vedrørende de fortrolige godkendte vilkår for frasalget, som fastsat i Volvo/Renault (IV)-beslutningen. Sagsøgeren har anført, at selskabet er en umiddelbart berørt part, som Kommissionen skulle have givet adgang til de oplysninger, som er indeholdt i Volvo/Renault-beslutningen.

Endelig har sagsøgeren anført, at en forlængelse af fristen for frasalget fra 2003 til 2004 ikke er sket automatisk, men burde have været vurderet og begrundet af Kommissionen.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 257, s. 13 (berigtiget udgave)).

### Sag anlagt den 8. maj 2003 af Ampafrance SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-164/03)

(2003/C 184/86)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i

det Indre Marked (Varemærker og Design) af Ampafrance SA, Cholet (Frankrig), ved avocat Christina Bercial Arias.

Den anden part i sagen for Første Appellkammer var Johnson & Johnson GmbH.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 4. marts 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 220/2002-1 annulleres eller ændres delvis for så vidt angår den del, hvor sagsøgerens påstande ikke tiltrædes, og det fastslås følgelig, at »bleer af vandsugende vat« ikke ligner de varer, som det tyske varemærke »bebe« nr. 1 168 346 vedrører, at der ikke er ligheder, der kan medføre risiko for forveksling mellem varemærkerne »bebe« og »monBeBé« (logo), og at EF-ansøgning nr. 297 309 skal registreres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ampafrance SA

EF-varemærket, der søges registreret: Blandet ord- og figurmærke, »monbebe« — ansøgning nr. 297 309 for varer i klasse 3, 5, 8, 10, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 24, 25 og 28.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Johnson & Johnson GmbH.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale mærke »bebe« for varer i klasse 3, 16, 24.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Delvis annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse og delvis afslag på ansøgningen om registrering med hensyn til visse varer, såsom sæber, etc. I øvrigt afvises klagen.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).



**Sag anlagt den 12. maj 2003 af Stefanos Alexiou m.fl. mod Europa-Parlamentet**

**(Sag T-166/03)**

(2003/C 184/87)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. maj 2003 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Stefanos Alexiou, Luxembourg, og 7 andre tjenestemænd ved avocat Gilles Bounéou, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og for den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet) at ændre den procedure, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til rejser til de græske øer, hvor det er nødvendigt at passere Athen og Piræus, annulleres,

eller subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og for den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske lokaliteter (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for »aircraft type seats«, annulleres.
- Sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som en konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale udgifter, omkostninger samt honorarer.

*Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgerne i denne sag har nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om at ændre den metode, der anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De af sagsøgerne påberåbte søagsmålsgrunde og argumenter til støtte for søagsmålet svarer til dem, der er påberåbt af sagsøgerne i sagerne T-122/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EFT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

**Sag anlagt den 13. maj 2003 af Angeliki Beazoglou-Varvagiannis m.fl. mod Europa-Parlamentet**

**(Sag T-167/03)**

(2003/C 184/88)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. maj 2003 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Angeliki Beazoglou-Varvagiannis, Uebersyren (Luxembourg), og 3 andre tjenestemænd ved avocat Gilles Bounéou, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og for den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet) at ændre den procedure, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til visse destinationer i omegnen af Athen, annulleres,

eller subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og for den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til forskellige græske lokaliteter (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for »aircraft type seats«, annulleres.
- Sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som en konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale udgifter, omkostninger samt honorarer.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgerne har i denne sag nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og argumenter til støtte for søgsmålet svarer til dem, der er påberåbt af sagsøgerne i sagerne T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EFT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

**Sag anlagt den 13. maj 2003 af Grigorios Giannoutsos m.fl. mod Europa-Parlamentet**

**(Sag T-168/03)**

(2003/C 184/89)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. maj 2003 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Grigorios Giannoutsos, Luxembourg, og 4 andre tjenestemænd, ved avocat Gilles Bounéou, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og for den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet) at ændre den procedure, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationer på halvøen Pelopones, annulleres,

eller subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og for den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til forskellige græske lokaliteter (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for »aircraft type seats«, annulleres.
- Sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som en konsekvens af de påklagede afgørelse ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.

- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale udgifter, omkostninger samt honorarer.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgerne har i denne sag nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og argumenter til støtte for søgsmålet svarer til dem, der er påberåbt af sagsøgerne i sagerne T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EFT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

**Sag anlagt den 12. maj 2003 af Nicole Heurtaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

**(Sag T-172/03)**

(2003/C 184/90)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nicole Heurtaux, Bruxelles, ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Étienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse, som er offentliggjort i Administrative Informationer nr. 69-2002 af 14. august 2002, om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse B2 i forfremmelsesåret 2002, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren anført, at begrundelsespligten er tilsidesat, samt at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, af princippet om ligebehandling, om ret til en karriere, om effektiv administration og om god forvaltningsskik.

**Sag anlagt den 20. maj 2003 af Franco Cozzani mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-174/03)

(2003/C 184/91)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Franco Cozzani, Bruxelles, ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen truffet den 14. august 2002 af den myndighed, der har kompetencen til at indgå ansættelseskontrakter, om ikke at optage sagsøgeren på listen over de tjenestemænd og midlertidigt ansatte, lønnet af forskningsbevillinger, der anses for mest berettigede til forfremmelse/omklassificering i 2002, offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen af samme dato (IA — 70-2002), annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen truffet den 16. august 2002 af den myndighed, der har kompetencen til at indgå ansættelseskontrakter, om at forfremme eller omklassificere til lønklasse A4 de tjenestemænd og midlertidigt ansatte, lønnet af forskningsbevillinger, der figurerede på den liste, der blev offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen af samme dato (IA — 71-2002).
- Den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage med henblik på annullation af den omtvistede afgørelse, hvilken klage blev indgivet den 11. november 2002 i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, og registreret samme dag under nr. R/573/02, annulleres.
- Sagsøgerens navn tilføjes som følge af disse annullationer på den nævnte liste og sagsøger omklassificeres til lønklasse A4 inden for rammerne af forfremmelsesproceduren for 2002.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 15 000 EUR som godtgørelse for ikke-økonomisk skade og forringede karrieremuligheder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren påberåbt sig, at der er tale om en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25, stk. 2, idet der ikke er givet nogen begrundelse for afgørelsen om ikke at forfremme ham, en tilsidesættelse af artikel 10 og 15 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, et

åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af principperne om ligebehandling, om ret til karriere, om beskyttelse af den berettigede forventning og af omsorgspligten.

**Sag anlagt den 21. maj 2003 af Norbert Schmitt mod Det Europæiske Genopbygningsagentur**

(Sag T-175/03)

(2003/C 184/92)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. maj 2003 anlagt sag mod Det Europæiske Genopbygningsagentur af Norbert Schmitt, Köllerbach (Tyskland), ved avocat Lothar Polanz.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen om afskedigelsen, dateret den 25. februar 2003, som blev meddelt af direktøren for Det Europæiske Genopbygningsagentur, annulleres.
- Subsidiært
- tilpligtes Det Europæiske Genopbygningsagentur at betale sagsøgeren en erstatning svarende til to års løn for det økonomiske tab, han har lidt som følge af, at han har mistet sit arbejde
  - tilpligtes Det Europæiske Genopbygningsagentur at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren har i denne sag anfægtet Det Europæiske Genopbygningsagenturs ophævelse af den aftale om tidsubegrænset ansættelse, der var indgået mellem dem.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at han er blevet afskediget på en måde, som strider mod de almindelige principper, der gælder for ansættelse ved fællesskabsinstitutionerne, herunder navnlig legalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om god forvaltningsskik og proportionalitetsprincippet. Der henvises i den forbindelse til, at den administrative myndighed ikke havde taget initiativ til at afholde en forudgående samtale med sagsøgeren.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

**Sag anlagt den 19. maj 2003 af Trudell Medical International mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

**(Sag T-176/03)**

(2003/C 184/93)

*(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Trudell Medical International, London, Ontario (Canada), ved lawyers Helmut Eichmann, Gerhard Barth, Ulrich Blumenroder, Christa Niklas-Falter, Maximilian Kinkeldey, Karsten Brandt, Anja Franke, Ute Stephani, Bernd Allekotte, Elvira Pfrang, Karin Lochner og Babett Ertle.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Fisons Limited.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 17. marts 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 643/2002-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ansøger om EF-varemærket: Trudell Medical International.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »AEROECLIPSE« for visse varer i klasse 10 (ansøgning nr. 001098649).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fisons Limited.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale mærke »ECLIPSE« for visse varer i klasse 5 og 10.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse: Klagen tages til følge, indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres og registrering afslås.

Søgsmålsgrunde:

- Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94<sup>(1)</sup>. Ansøgeren har hævdet, at der ikke var nogen risiko for forveksling af de to omhandlede mærker.
- Urigtig anvendelse af artikel 74, stk. 1, og af artikel 73 i forordning nr. 40/94. Ansøgeren har anført, at Appelkammeret har prøvet påståede faktiske omstændigheder og argumenter, der ikke var fremsat af nogen af parterne, og har desuden truffet afgørelse støttet på grunde, som de berørte parter ikke har haft lejlighed til at udtale sig om.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

**Sag anlagt den 21. maj 2003 af CeWe Color AG & Co. OHG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

**(Sag T-178/03)**

(2003/C 184/94)

*(Processprog: tysk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af CeWe Color AG & Co. OHG, Oldenburg (Tyskland), ved Rechtsanwalt Chr. Spintig.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 12. marts 2003 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 641/2002-3 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »DigiFilm« — ansøgning nr. 2 467 348.

Varer eller tjenesteydelser: Varer og tjenesteydelser i klasse 9 (lagermedier mv.) og 42 (trykning af fotografier mv.).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94<sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

**Sag anlagt den 19. maj 2003 af CeWe Color AG & Co. OHG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

**(Sag T-179/03)**

(2003/C 184/95)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af CeWe Color AG & Co. OHG, Oldenburg (Tyskland), ved Rechtsanwalt Chr. Spintig.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 12. marts 2003 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 638/2002-3 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »DigiFilmMaker« — ansøgning nr. 2 467 017.

Varer eller tjenesteydelser: Varer og tjenesteydelser i klasse 9 (lagermedier m.v.) og 42 (trykning af fotografier m.v.).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94<sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

**Sag anlagt den 20. maj 2003 af Gianmarco Addimando m.fl. mod Europa-Parlamentet**

**(Sag T-182/03)**

(2003/C 184/96)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. maj 2003 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Gianmarco Addimando, Luxembourg og 32 andre tjenestemænd, ved avocat Gilles Bounéou og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om, fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og i den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet), at ændre den procedure, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationen Athen, annulleres,
- eller subsidiært:
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om, fra et ikke nærmere angivet år (1993, 1996, 1997 eller et andet år og i den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Europa-Parlamentet), at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af prisen for et flysæde (aircraft type seats), annulleres.
- Sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet til gennemførelse af de afgørelser, der påstås annulleret, annulleres.
- De beløb, der som konsekvens af de afgørelser, der påstås annulleret, ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales med tillæg af renter i henhold til loven.

- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgerne i nærværende sag har nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, som sagsøgerne har påberåbt sig, svarer til sagsøgernes søgsmålsgrunde og argumenter i sagerne T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EFT C 101 af 26.04.2003, s. 40.

**Sag anlagt den 26. maj 2003 af Applied Molecular Evolution, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag T-183/03)

(2003/C 184/97)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Applied Molecular Evolution, Inc., San Diego (USA), ved lawyer A. Deutsch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 13. marts af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 108/2002-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at registrere varemærke nr. 001586510, »APPLIED MOLECULAR EVOLUTION«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ansøger om EF-varemærket: Applied Molecular Evolution, Inc.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmerket »APPLIED MOLECULAR EVOLUTION« for visse tjenesteydelser i klasse 42 (ansøgning nr. 001586510).

Undersøgerens afgørelse: Ansøgningen afslås.

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvises.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

**Sag anlagt den 21. maj 2003 af Metrovacesa, S.A., mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag T-184/03)

(2003/C 184/98)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Metrovacesa, Madrid, ved advokat José Antonio Calderón Chavero, Madrid.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 10. marts 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 183/2002-1 annulleres.
- Den rejste indsigelse i sag B262.271 afvises som helhed.
- Sagsøgerens påstande tiltrædes, og det pålægges Harmoniseringskontorets indsigelsesafdeling at registrere det omhandlede mærke.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ansøger om EF-varemærket: GESINAR S.L. (ny erhverver: sagsøgeren).

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »Gesinar« — ansøgning nr. 1.202.027 for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 41 (bistand ved forretningsledelse, forvaltning, mæglervirksomhed, udlejning, evaluering, vurdering og salgsfremmende foranstaltninger i forbindelse med fast ejendom af enhver art, udstedelse og deponering af værdipapirer, uddannelses- og underholdningsvirksomhed).

Indehaver af det i indsigelssagen påberåbte varemærke eller tegn: GESTIONES ADMINISTRATIVAS Y SERVICIOS INMOBILIARIOS MAR S.L.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket »GESINMAR« (ældre varemærke nr. 1.975.912 for tjenesteydelser i klasse 36).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge for alle tjenesteydelser i klasse 36.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

**Sag anlagt den 27. maj 2003 af Vincenzo Fusco mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

**(Sag T-185/03)**

(2003/C 184/99)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Vincenzo Fusco ved advokat Barbara Saguatti.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Antonio Fusco International S.A.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt, at de anfægtede afgørelser fra Appelkammeret annulleres, for så vidt de fastslår, at der er risiko for forveksling mellem varemærkerne Antonio Fusco og Enzo Fusco.
- Subsidiært, såfremt Retten træffer den afgørelse, at der er risiko for forveksling mellem varemærkerne Antonio Fusco og Enzo Fusco, fastlægges afgørelsens territoriale anvendelsesområde præcist.
- Principalt, at det fastslås, at selv om det drejer sig om en indsigelse, der er støttet på et ældre varemærke, er overgangsproceduren ikke udelukket, bortset fra det område, hvor risikoen for forveksling i givet fald er udtrykkelig anerkendt.
- Indsigeren/sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger, subsidiært bestemmes i betragtning af de behandlede spørgsmåls komplicerede og vanskelige karakter, at sagens omkostninger ophæves.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »ENZO FUSCO« — ansøgning nr. 726735 for varer i klasse 3, 9, 18, 24 og 25 (varer, for hvilke stil- og mode-skabere sædvanligvis anmelder et varemærke).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Antonio Fusco International S.A., Luxembourg.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »ANTONIO FUSCO« (ansøgning nr. 654059) for varer, der i det væsentlige er identiske med de varer, som sagsøgeren har ansøgt om.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen blev taget til følge og registreringen afslået.

Appelkammerets afgørelse: Klagen blev afvist.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

**Sag anlagt den 27. maj 2003 af Joëlle Hivonnet mod Rådet for Den Europæiske Union**

**(Sag T-188/03)**

(2003/C 184/100)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. maj 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Joëlle Hivonnet, New York (De Forenede Stater), ved advokats Georges Vandersanden og Me Laure Levi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 23. juli 2002 om afvisning af sagsøgerens ansøgning om udbetaling af uddannelsesstillæg til dennes datter Eponine for skoleårene 1999-2000 og 2000-2001 og om kun undtagelsesvist at udbetale uddannelsesstillæg for skoleåret 2001-2002 i henhold til princippet om kontinuitet i uddannelsen annulleres.

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 17. februar 2003, som blev meddelt sagsøgeren den 24. februar 2003, om afvisning af sagsøgerens klage af 9. oktober 2002 annulleres.
- Sagsøgeren genindsættes i samtlige sine økonomiske rettigheder.
- Rådet tilpligtes at betale morarenter af de beløb, der tilkommer sagsøgeren i form af uddannelsestillæg for skoleårene 1999-2000 og 2000-2001 og 2001-2002, idet disse renter for de to første skoleår løber fra den 17. juni 2002 indtil fuld betaling sker, og idet renterne for skoleåret 2001-2002 løber fra den 17. juni 2002 til den 13. august 2002 for det første og tredje kvartal og fra den 8. marts 2002 til den 7. maj 2002 for det tredje kvartal. De gældende morarenter skal beregnes på basis af Den Europæiske Centralbanks rentesats for primære refinansieringsoperationer forhøjet med 2 procentpoints, idet denne sats finder anvendelse på den pågældende periode.
- Rådet tilpligtes at betale 1 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgerens datter er født i 1996 og begyndte på det franske gymnasium i Bruxelles i september 1999.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren for det første gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 3 i bilag VII til vedtægten, af artikel 15 i bilag X til vedtægten og af Rådets beslutning af 19. december 1998 om almindelige bestemmelser til gennemførelse af bilag X til vedtægten. Sagsøgeren anfægter ligeledes, at Rådet har truffet en afgørelse, hvis præmisser er faktisk og retligt forkerte. Sagsøgeren hævder, at Rådet til trods for den klare ordlyd af de nationale bestemmelser, der gælder for den fulgte undervisning, og de af den franske regering afgivne svar vedrørende disse bestemmelser har indtaget dit standpunkt, at den fulgte undervisning ikke var en grundskole-undervisning.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat, for så vidt som børn indskrevet på en fransk uddannelsesinstitution ikke behandles på samme måde som børn indskrevet på en luxembourgsk, britisk eller nederlandsk uddannelsesinstitution.

Sagsøgeren har endelig anført, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten og af sagsøgerens grundlæggende ret til at blive hørt. Sagsøgeren påpeger, at Rådet ikke har taget hensyn til de franske myndigheders udtalelser, men har fortolket disse efter forgodtbefindende.

#### **Sag anlagt den 2. juni 2003 af ASM Brescia S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-189/03)

(2003/C 184/101)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af ASM Brescia S.p.A. ved avvocati Fausto Capelli, Francesca Vitale og Massimiliano Valcada.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt annulleres artikel 2 i beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002, offentliggjort i EFT L 77 af 24. marts 2003, hvorved Kommissionen erklærer de foranstaltninger, Den Italienske Republik har vedtaget i artikel 3, stk. 70, i lov nr. 549 af 28. december 1995 og i artikel 66, stk. 14, i lovdekret nr. 331 af 30. august 1993, omdannet til lov nr. 427 af 29. oktober 1993 om fritagelse for selskabsskat til fordel for aktieselskaber med offentlig majoritetsandel, der er stiftet i henhold til lov nr. 142/90 af 8. juni 1990, for statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.
- Subsidiært annulleres artikel 3 i beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002, offentliggjort i EFT L 77 af 24. marts 2003, hvorved Kommissionen pålægger Den Italienske Republik også at tilbagesøge den støtte, der er ydet sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren i den foreliggende sag, det tidligere Azienda Municipalizzata di Brescia, anfægter Kommissionens beslutning af 5. juni 2002<sup>(1)</sup>, hvori Kommissionen fastslog, at den treårige fritagelse (1997-1999) for selskabsskat, der var fastsat i de italienske bestemmelser til fordel for tidligere kommunale virksomheder, der blev omdannet til aktieselskaber med offentlig majoritetsandel, udgør statsstøtte, og pålagde Den Italienske Republik at tilbagesøge de hertil svarende beløb.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- I den anfægtede beslutning synes Kommissionen at have foretaget sin vurdering uden på nogen måde at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for den offentlige tjenesteydelsessektor, og som ifølge sagsøgeren består i at sikre samfundet visse minimumsydelser, der anses for at have afgørende betydning.



— I den anfægtede beslutning er der ikke taget hensyn til, at i de år, undersøgelsen vedrører, var der i de sektorer, der leverer offentlige tjenesteydelser, et lovbestemt og faktisk monopol, således at der ikke var tale om et marked, der var åbent for konkurrence. Kommissionen har således blot lagt til grund, men ikke fremført nogen beviser herfor, at der forelå et marked, der var åbent for konkurrence. I den forbindelse må det endvidere fastslås, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen af én eneste grund har fastslået, at konkurrencen var begrænset, nemlig det formodede tab, som de virksomheder, der ikke var omfattet af de omhandlede bestemmelser, ville have lidt, såfremt de skulle have konkurreret med de virksomheder, der var omfattet af de pågældende foranstaltninger.

— Da Kommissionen alene og udelukkende har indledt proceduren med hensyn til markedet for lokale, offentlige tjenesteydelser, hvor der ifølge Kommissionen var tale om et konkurrencepræget marked, kunne der i den endelige beslutning ikke foretages en vurdering af foranstaltningernes indvirkning på andre markeder, som ikke har været genstand for beslutningen om at indlede proceduren. Alt i alt har de omhandlede foranstaltninger ikke kunnet kvalificeres som støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, idet virksomhederne teoretisk set havde kunnet operere på andre markeder end markedet for lokale, offentlige tjenesteydelser, der som det eneste marked har været omfattet af den formelle undersøgelse.

— I henhold til den bestemmelse, hvorved det såkaldte »skattemæssige moratorium« begrænses til kun tre år, er der ikke indført nogen ny statsstøtte, men blot sket en ændring af den skattemæssige ordning, der har fundet anvendelse på en bestemt kategori af skattepligtige siden 1925.

— Såfremt Retten måtte fastslå, at der er tale om statsstøtte, må denne støtte i overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, litra c), EF erklæres forenelig med fællesmarkedet, idet foranstaltningerne hænger sammen med ordningens art og/eller generelle opbygning. En ændring af den generelle ordning med hensyn til de lokale, offentlige tjenesteydelser kunne ikke lykkes, såfremt det ikke blev tilsikret de selskaber, der skulle omdannes, at de fik mulighed for gradvis at få kendskab til de mekanismer, der gælder på det privatretlige område.

Kommissionen i beslutningen har fastslået, at den pågældende bestemmelse ikke kunne finde anvendelse på de omhandlede foranstaltninger.

(<sup>1</sup>) Beslutning 2003/193/EF om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet, EFT L 77 af 24.3.2003, s. 21.

## Sag anlagt den 21. maj 2003 af Sanni Olesen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-190/03)

(2003/C 184/102)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Sanni Olesen, Bruxelles, ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Étienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 19. april 2002 om ikke at udbetale udlandstillæg til sagsøgeren fra dennes indtræden i tjenesten den 3. marts 2002, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag, som er tjenestemand i lønklasse A ved Kommissionen, anfægter Kommissionens afgørelse om ikke at udbetale udlandstillæg til hende på grund af, at hun siden den 15. juni 1995 har arbejdet i Belgien. Fra denne dato har hun således haft bopæl og udøvet sit hovederhverv i Belgien som »freelance« foredragsholder for Kommissionens GD »Uddannelse og kultur« og som repræsentant for byen Odense (Odense Kommune — Danmark) i Bruxelles.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten er tilsidesat. Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at:

- stillingen som »freelance« foredragsholder, som er kendetegnet ved en direkte retlig forbindelse mellem sagsøgeren og institutionen, svarer til det tilfælde, hvor der er gjort tjeneste for en international organisation;
- i medfør af den for danske byer gældende selvbestemmelseret kan disse åbne repræsentationer i udlandet, og sagsøgerens beskæftigelse som repræsentant for byen Odense skal som følge heraf anses for værende »tjeneste for en anden stat«, nemlig Kongeriget Danmark.

I stævningen har sagsøgeren endvidere gjort gældende, at der er tale om en tilsidesættelse af artikel 86, stk. 2, EF, idet

**Sag anlagt den 26. maj 2003 af Alexandre Tilgenkamp mod  
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-191/03)

(2003/C 184/103)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Alexandre Tilgenkamp, Overrijse (Belgien), ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 24. juli 2002 om at offentliggøre meddelelsen om ledig stilling KOM/125/02 til stillingen som vicegeneraldirektør i GD AGRI annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. november 2002 om at udnævne en anden ansøger til den ledige stilling annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 27. november 2002 om afslag på sagsøgerens ansøgning til den pågældende stilling annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at foreløbigt at betale sagsøgeren 1 EUR som erstatning for ikke-økonomisk skade og et beløb opgjort efter ret og billighed i erstatning for økonomisk skade og tab af karriere svarende til halvdelen af det beløb, der endeligt fastsættes som erstatning for økonomisk skade.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren i nærværende sag har anfægtet dels afslaget på hans ansøgning til stillingen som vicegeneraldirektør i GD AGRI (stillingsopslag KOM/125/02), dels udnævnelsen af en anden ansøger til stillingen.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene gjort gældende, at vedtægtens artikel 7, artikel 25, stk. 2, artikel 27, stk. 3, artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 45, stk. 1, samt de regler, som blev vedtaget den 18. september 1999 skal finde anvendelse ved udnævnelse til stillinger i lønklasse A 1 og A 2, er blevet tilsidesat, at ansættelsesproceduren ikke er forløbet forskriftsmæssigt, at der foreligger magtfordrejning, samt at almindelige retsprincipper, som legalitetsprincippet (bestemmelserne i stillingsopslaget ikke fulgt) og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ligeledes er tilsidesat.

Bla. har sagsøgeren gjort gældende, at den ansøger, der til slut blev udnævnt, og som allerede tidligere var blevet udnævnt, var forudbestemt, og at alt var blevet gjort for en genudnævnelse,

herunder et stillingsopslag, som manglede væsentlige elementer, dvs. netop de elementer, som førte til Rettens annullation af den foregående udnævnelse af samme ansøger til samme stilling<sup>(1)</sup>. Objektive, relevante og samstemmende indicier peger på, at de omtvistede afgørelser er blevet truffet i et andet øjemed end loyalt at opfylde dommen af 9. juli 2002.

<sup>(1)</sup> Rettens dom af 9.7.2002 i sag T-158/01, A. Tilgenkamp mod Kommissionen (endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser).

**Sag anlagt den 3. juni 2003 af Atlantean Limited mod  
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-192/03)

(2003/C 184/104)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Atlantean Limited, Donegal, Irland, ved solicitor A. Hussey, senior counsel G. Hogen og barrister E. Regan, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning 2003/245/EF af 4. april 2003 annulleres, for så vidt den afslår Irlands anmodning om, at der for fartøjet MFV Atlantean sker en forøgelse af FUP IV-kapacitetsmålene af hensyn til sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold, som angår fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m, jf. bilag 2 til beslutningen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren har erstattet et fiskerfartøj med det nye fartøj MFV Atlantean. Fartøjet blev bestilt i 1997 og leveret i 1999. Der blev foretaget sikkerhedsmæssige forbedringer, som indebar, at fartøjets bruttotonnage blev forøget. Ansøgeren henviste i denne forbindelse til artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning 97/413/EØF<sup>(1)</sup> af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf. I henhold til denne bestemmelse kan kapacitetsforøgelser, der alene skyldes forbedringer af sikkerheden, i enkelte tilfælde føre til en tilsvarende forøgelse af målene for de enkelte fartøjskategorier, forudsat at de ikke forøger de pågældende fartøjers fiskeriindsats.

På vegne af sagsøgeren indgav Irland en anmodning om en kapacitetsforøgelse til Europa-Kommissionen, som i den anfægtede beslutning afslog anmodningen.

Til støtte for dette søgsmål har sagsøgeren anført, at Kommissionen har begået en retlig og en faktisk fejl. Ifølge sagsøgeren er den forøgede kapacitet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i beslutning 97/413/EØF og kan derfor godkendes.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet, sagsøgerens berettigede forventninger og princippet om, at der ikke gives tilbagevirkende kraft. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen anvendt kriterier, der ikke var gældende på det tidspunkt, hvor erstatningsfartøjet blev bestilt, eller på det tidspunkt, hvor anmodningen om kapacitetsforøgelse blev indgivet til Kommissionen.

Endvidere har sagsøgeren anført, at Kommissionen tog hensyn til karakteren af ansøgningerne om en forhøjelse, inden den vedtog de omhandlede kriterier, og anvendte kriterier, der indebar en forskelsbehandling af sagsøgeren. Sagsøgeren har hævdet, at undtagelsen for fartøjer, der går tabt, og tilladelsen til at forøge tonnagen for disse nye fartøjer udgør en uberettiget forskelsbehandling.

Sagsøgeren har også anført, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, har undladt at give en tilstrækkelig begrundelse og har nægtet sagsøgeren ret til at blive hørt.

(<sup>1</sup>) EFT L 175, s. 27.

**Sag anlagt den 20. maj 2003 af Guiseppe Piro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

**(Sag T-193/03)**

(2003/C 184/105)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Guiseppe Piro, Wezembeek Oppem (Belgien), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Étienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen om den endelige bedømmelsesrapport for 1997-1999 annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 1 EUR som symbolsk godtgørelse for den lidte skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet den ansvarlige for en appelleret bedømmelse udarbejdede bedømmelsen for perioden 1999-2000 uden at angive grundene til, at han hverken tog hensyn til udtalelserne fra dem, der var hørt, eller til de vanskelige arbejdsbetingelser. Ydermere redegjorde han ikke for de præcise grunde til, at hans generelle vurderinger var mindre fordelagtige end dem, der fremgik af den bedømmelsesrapport, der var udarbejdet forud for, at den blev forelagt for Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg.

Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig den ikke-økonomiske skade, han har lidt som følge af den forsinkede udarbejdelse af hans bedømmelsesrapport.

**Sag anlagt den 30. maj 2003 af Il Ponte Finanziaria S.p.A mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

**(Sag T-194/03)**

(2003/C 184/106)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Il Ponte Finanziaria S.p.A., ved advokaterne prof. Pier Luigi Roncaglia, Angelica Torrigiani Malaspina og Maria Boletto.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Marine Enterprise Projects Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi S.r.l.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 17. marts 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1015/2001-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret pålægges at afslå EF-varemærkeansøgning nr. 940007 BAINBRIDGE (figurmærke).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ansøger om EF-varemærket: Marine Enterprise Projects Soc. Unipersonale di Alberto Fiorenzi S.r.l.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »BAINBRIDGE« — ansøgning nr. 940007 for varer i klasse 18 (læder og læderimitationer, skind og huder, kufferter og rejsetasker, paraplyer, parasoller og spadserestokke, piske og sadelmagervarer) og 25 (beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det italienske figurmærke »BRIDGE« (nr. 370836 og nr. 704338) for varer i klasse 25, figurmærket »OLD BRIDGE« (nr. 606709) for varer i klasse 25, figurmærket »THE BRIDGE BASKET« (nr. 593651) for varer i klasse 18 og 25, ordmærket »THE BRIDGE« (nr. 642952) for varer i klasse 25, det tredimensionale mærke »THE BRIDGE« (nr. 704372 og nr. 633349) for varer i klasse 18 og 25, ordmærket »FOOTBRIDGE« (nr. 710102) for varer i klasse 18 og 25, figurmærket »THE BRIDGE WAYFARER« (nr. 721569) for varer i klasse 18 og 25, ordmærket »OVER THE BRIDGE« (nr. 630763) for varer i klasse 18 og 25, og ordmærket »THE BRIDGE« (nr. 642953) for varer i klasse 18.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises.

Søagsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

**Sag anlagt den 3. juni 2003 af European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag T-196/03)

(2003/C 184/107)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. juni 2003 anlagt sag mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union af European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI), Bruxelles, Belgien, ved lawyers K. Maldegem og C. Mereu.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Stævningen antages til behandling og der gives medhold i påstandene, eller subsidiært, spørgsmålene om sagens antagelse til realitetsbehandling forenes med behandlingen af realiteten.
- Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/15/EF<sup>(1)</sup> af 27. februar 2003 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF<sup>(2)</sup> om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler, annulleres delvis, således at den nye artikel 4a, stk. 2 og 2.1, artikel 4b og det nye afsnit, der er tilføjet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768/EØF, udgår.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren er en europæisk økonomisk firmagrube, der repræsenterer europæiske producenter af kosmetiske bestanddele. Bestemmelserne i direktiv 2003/15/EF, som sagsøgeren anfægter, vedrører forbuddet mod udførelse af dyreforsøg for kemiske stoffer, der anvendes som bestanddele i kosmetiske midler, samt forbuddet mod enhver anvendelse i kosmetiske midler af bestemte kemiske stoffer, der er klassificeret som værende kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af bestemmelserne vedrørende forbuddet mod dyreforsøg gjort følgende gældende:

- Tilsidesættelse af væsentlige formkrav. Sagsøgeren har hævdet, at den omtvistede foranstaltning er baseret på en forkert hjemmel. Ifølge sagsøgeren har foranstaltningen, til trods for at den angiver at have hjemmel i artikel 95 EF, ikke til formål at fjerne hindringer for de frie varebevægelser eller fjerne konkurrencefordrejninger. Sagsøgeren har desuden gjort en påstået magtfordrejning gældende, for så vidt som den omtvistede foranstaltning ifølge sagsøgeren har til formål at fremme dyrevelfærden, hvilket ikke er en del af Fællesskabets formål med det indre marked. Endelig har sagsøgeren anført, at den omtvistede foranstaltning ikke indeholder fyldestgørende grunde og en behørig begrundelse.

- Tilsidesættelse af EF-traktaten og afledt fællesskabsret, for så vidt som den omtvistede foranstaltning faktisk tilsidesætter artikel 95, stk. 3, og direktiv 76/768/EØF, der kræver, at harmoniseringsforanstaltninger på fællesskabsplan inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et »højt beskyttelsesniveau«.
- Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den omtvistede foranstaltning ikke tager videnskabelige vurderinger fra Fællesskabets rådgivende organer i betragtning.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af bestemmelserne om forbuddet mod kræftfremkaldende og lignende stoffer gjort følgende gældende:

- Åbenbart urigtigt skøn og uoverensstemmelse med direktiv 76/768/EØF. Ifølge sagsøgeren er den omtvistede foranstaltning ikke i overensstemmelse med den risiko-baserede fremgangsmåde i direktivet.
- Tilsidesættelse af et væsentligt formkrav, for så vidt som forbuddet skulle have været genstand for en forudgående høring af og positiv udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 76/768.
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 3, EF og de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse heraf.

Sagsøgeren har desuden hævdet, at begge de omtvistede bestemmelser tilsidesætter overordnede fællesskabsretlige principper, nemlig proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af berettigede forventninger, forsigtighedsprincippet, princippet om en konsekvent praksis, ligebehandlingsprincippet og behovet for at tage hensyn til interesseafvejningen.

(<sup>1</sup>) EUT L 66 af 11.3.2003, s. 26-35.

(<sup>2</sup>) EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169-200.

### Sag anlagt den 30. maj 2003 af Proras S.r.l. Engineering and Contracting mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-197/03)

(2003/C 184/108)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Proras S.r.l. Engineering and Contracting ved avvocati Gian Michele Roberti, Alessandro Maria Lerro, Marco Simone Mariani, Paolo Ziotti og Isabella Perego.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning, indeholdt i skrivelsen af 19. marts 2003 fra direktør P.B. Knudsen, Direktorat A — Kontoret for EuropeAid-Samarbejde, D (2003) D/8511, »Proras exclusion from participation in a TACIS procurement procedure«.
- Det fastslås, at Kommissionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold for at have truffet den nævnte beslutning.
- Det fastslås, at sagsøgeren har krav på erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af den pågældende beslutning, hvilket tab kan opgøres til 1 177 638,24 EUR, ligesom der som en yderligere form for erstatning træffes bestemmelse om, at konklusionen af den dom, der vil blive afsagt, skal offentliggøres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har selskabet Proras S.r.l. Engineering and Contracting (herefter »Proras« eller »sagsøgeren«) anfægtet den beslutning fra Kommissionen, der er indeholdt i skrivelsen af 19. marts 2003 fra direktør P.B. Knudsen, Direktorat A — Kontoret for EuropeAid-Samarbejde, D(2003) D/8511, »Proras exclusion from participation in a TACIS procurement procedure«, hvorved sagsøgeren i medfør af artikel 93, litra c) og f), i forordning nr. 1605/2002 (<sup>1</sup>), sammenholdt med artikel 96, blev pålagt den sanktion, at sagsøgeren i to år udelukkes fra aftaler, der tildeles inden for rammerne af de eksterne aktioner, der finansieres af Kommissionen som led i TACIS-programmet. Sagsøgeren har endvidere i henhold til artikel 235 EF og 288 EF nedlagt påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af beslutningen. Beslutningen er truffet som følge af visse uregelmæssigheder, som sagsøgeren har bestridt, men som sagsøgeren ifølge Kommissionen har gjort sig skyldig i i forbindelse med udbudsproceduren SCR — E/110983/D/S/NI, som er udskrevet af den enhed, der står for »Programma de apoyo al Sector Educativo en Nicaragua«, og som finansieres i henhold til »ALA«-programmet.

Til støtte for annullationsøgsmålet har Proras fremført fire anbringender. For det første har Proras gjort gældende, at EuropeAid som hjemmel for den anfægtede beslutning har angivet retsforskrifter, nemlig forordning nr. 1605/2002, der endnu ikke var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor de uregelmæssigheder, der foreholdes Proras, formodes at være begået, hvorved der er tale om en tilsidesættelse af princippet om, at retsakter ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, ligesom der er tale om en tilsidesættelse af princippet om, at strafsanktioner skal have hjemmel, og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. I proceduremæssig henseende har sagsøgeren anført, at EuropeAid ikke har underrettet sagsøgeren om de foranstaltninger i form af sanktioner, som EuropeAid påtænkte at pålægge sagsøgeren, og end mindre har givet sagsøgeren mulighed for at blive hørt i den forbindelse, hvilket

er i strid med princippet om retten til kontradiktion og med princippet om god forvaltningsskik. For så vidt angår realiteten har sagsøgeren dels gjort gældende, at subsumtionen af de bestridte uregelmæssigheder under artikel 93, stk. 1, litra c) og f), i forordning nr. 1605/2002 er fejlagtig, ligesom sanktionen er i strid med forordningens artikel 96 og med proportionalitetsprincippet. Med henvisning hertil har sagsøgeren endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning er behæftet med en grundlæggelsesmangel.

På den baggrund har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af, hvad der retsstridigt er fastslået i den anfægtede beslutning. Dette tab er ikke kun et rent økonomisk tab, men består også i, at sagsøgerens image og renommé har lidt skade.

(<sup>1</sup>) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers administrative budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

**Sag anlagt den 2. juni 2003 af Alecansan, S.L., mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag T-202/03)

(2003/C 184/109)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 2. juni 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Alecansan, S.A., ved advokaterne María Baylos Morales, Pedro Merino Baylos og Jesús Arribas García, Madrid.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 24. marts 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 711/2002-1 annulleres.
- Afgørelse truffet den 17. juni 2002 af indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Det fastslås, at det ansøgte varemærke og sagsøgerens ældre varemærke er uforenelige i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.
- Ansøgningen om registrering af EF-varemærke nr. 849.497 »COMP USA« for klasse 9 og 37 afvises.
- Harmoniseringskontoret samt intervenienten, såfremt denne giver møde i nærværende sag om annullation, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ansøger om EF-varemærket: CompUSA Mangement Company.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »COMP USA« — ansøgning nr. 2.133.202 for varer i klasse 9 og 37 (varer og tjenesteydelser vedrørende edb).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det engelske figurmærke »COMP USA« for varer i klasse 39 (transport).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afvisning af indsigelsen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

**Sag anlagt den 11. juni 2003 af Nicolas Georgiopoulos m. fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-205/03)

(2003/C 184/110)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 11. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nicolas Georgiopoulos, Bruxelles, og 4 andre tjenestemænd ved advocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at ændre den metode, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationer beliggende på halvøen Peloponnes, annulleres, eller subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for køb af »flysædeplads« (»aircraft type seats«) annulleres.
- Samtlige af sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.
- Retten træffer afgørelse vedrørende omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at betale disse.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne sag har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, der er anført af sagsøgerne til støtte for deres påstande, er de samme som i sag T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

#### Sag anlagt den 11. juni 2003 af Panayotis Adamopoulos m. fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-206/03)

(2003/C 184/111)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Panayotis Adamopoulos, Bruxelles, og 118 andre tjenestemænd ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske

Fællesskaber) at ændre den metode, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationen Athen, annulleres, eller

subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for køb af »flysædeplads« (»aircraft type seats«) annulleres.
- Samtlige af sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.
- Retten træffer afgørelse vedrørende omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at betale disse.

#### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne sag har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, der er anført af sagsøgerne til støtte for deres påstande, er de samme som i sag T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

#### Sag anlagt den 11. juni 2003 af Athanassios Rammos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-207/03)

(2003/C 184/112)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Athanassios Rammos, Uccle (Belgien), ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgeren var tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at ændre den metode, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationen Athen, annulleres, eller

subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgeren var tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for køb af »flysædeplads« (»aircraft type seats«) annulleres.
- Samtlige af sagsøgerens lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgeren, tilbagebetales ham med tillæg af renter i henhold til loven.
- Retten træffer afgørelse vedrørende omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at betale disse.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

I denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, der er anført af sagsøgeren til støtte for hans påstande, er de samme som i sag T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

**Sag anlagt den 11. juni 2003 af Stavroula Gogos-Skarpatzi m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

**(Sag T-208/03)**

(2003/C 184/113)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Nicolas Georgiopoulos, Waterloo (Belgien), og 11 andre tjenestemænd ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at ændre den metode, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til de destinationer på de græske øer, hvortil man rejser via Athen og Piræus, annulleres, eller

subsidiært:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for køb af »flysædeplads« (»aircraft type seats«) annulleres.
- Samtlige af sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.
- De beløb, der som konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.
- Retten træffer afgørelse vedrørende omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at betale disse.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

I denne sag har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, der er anført af sagsøgerne til støtte for deres påstande, er de samme som i sag T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003, s. 40.



**Sag anlagt den 11. juni 2003 af Nikolaos Andrikakis m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

**(Sag T-209/03)**

(2003/C 184/114)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nikolaos Andrikakis, Bruxelles, og 9 andre tjenestemænd ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at ændre den metode, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationerne i Athen og byens forstæder, annulleres, eller

subsidiært:

— Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for køb af »flysædeplads« (»aircraft type seats«) annulleres.

— Samtlige af sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.

— De beløb, der som konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.

— Retten træffer afgørelse vedrørende omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at betale disse.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

I denne sag har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, der er anført af sagsøgerne til støtte for deres påstande, er de samme som i sag T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

**Sag anlagt den 11. juni 2003 af Konstantinos Athanassopoulos m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

**(Sag T-210/03)**

(2003/C 184/115)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Konstantinos Athanassopoulos, Kraainem (Belgien), og 4 andre tjenestemænd ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at ændre den metode, som blev anvendt til beregning af de årlige rejseudgifter til Grækenland for så vidt angår ruten via Brindisi, der benyttes til destinationen Athen, annulleres, eller

subsidiært:

— Ansættelsesmyndighedens afgørelse om med virkning fra et ikke nærmere angivet årstal (1993, 1996, 1997 eller andet og i løbet af den periode, hvor sagsøgerne var tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber) at godtgøre sørejsen fra Brindisi til de forskellige græske grænseovergangssteder (Korfu, Igoumenitsa, Patras) på grundlag af billetprisen for køb af »flysædeplads« (»aircraft type seats«) annulleres.

— Samtlige af sagsøgernes lønsedler, som er udarbejdet i henhold til de påklagede afgørelser, annulleres.

— De beløb, der som konsekvens af de påklagede afgørelser ikke er udbetalt sagsøgerne, tilbagebetales disse med tillæg af renter i henhold til loven.

— Retten træffer afgørelse vedrørende omkostninger, udgifter og honorarer, og Kommissionen tilpligtes at betale disse.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

I denne sag har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at ændre den metode, som anvendes til beregning af årlige rejseudgifter til Grækenland.

De søgsmålsgrunde og argumenter, der er anført af sagsøgerne til støtte for deres påstande, er de samme som i sag T-221/02 <sup>(1)</sup> og T-44/03 <sup>(2)</sup>.

---

<sup>(1)</sup> EFT C 247 af 12.10.2002, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 101 af 26.4.2003, s. 40.

---

**Slettelse af sag T-22/00 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/116)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse af 23. maj 2003 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-22/00, Enrico Sabbioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EFT C 122 af 29.4.2000.

**Slettelse af sag T-377/02 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/117)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 15. maj 2003 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-377/02, »P« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 44 af 22.2.2003.

---

**Slettelse af sag T-92/03 <sup>(1)</sup>**

(2003/C 184/118)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 12. maj 2003 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-92/03, Luis Escobar Guerrero mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 112 af 10.5.2003.

---

## III

(Oplysninger)

(2003/C 184/119)

**Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende**

EUT C 171 af 19.7.2003

**Liste over tidligere offentliggørelser**

EUT C 158 af 5.7.2003

EUT C 146 af 21.6.2003

EUT C 135 af 7.6.2003

EUT C 124 af 24.5.2003

EUT C 112 af 10.5.2003

EUT C 101 af 26.4.2003

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

---